Onsdag den 18. januar 2023

P9_TA(2023)0011

Menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årlig betænkning 2022

Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 2023 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årlig betænkning 2022 (2022/2049(INI))

(2023/C 214/06)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret),

— der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,

— der henviser til artikel 2, 3, 8, 21 og 23 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til artikel 17 og artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 2, 3, 11 og 17,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter om menneskerettigheder,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,

— der henviser til FN's konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab fra 1948 og FN's Menneskerettighedsråds resolution 43/29 af 22. juni 2020 om forebyggelse af folkedrab,

— der henviser til FN's internationale konvention imod gidseltagning af 17. december 1979,

— der henviser til FN's konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,

— der henviser til erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro, proklameret i FN's Generalforsamlings resolution 36/55 af 25. november 1981,

— der henviser til FN's konvention af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,

— der henviser til FN's erklæring af 18. december 1992 vedrørende rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse og sproglige minoriteter,

— der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget ved konsensus den 9. december 1998,

— der henviser til FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil, der blev vedtaget den 25. maj 2000,

— der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD) af 13. december 2006, som trådte i kraft i EU den 21. januar 2011 i henhold til Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder [1],

— der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 20. december 2006,

[1] EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

Onsdag den 18. januar 2023

— der henviser til FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder, som blev vedtaget 13. september 2007, og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk fra 1989,

— der henviser til FN's våbenhandelstraktat, især artikel 7 om eksport og eksportvurdering, og til EU-adfærdskodeksen for våbeneksport,

— der henviser til Beijingerklæringen af 15. september 1995,

— der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget den 25. september 2015, særlig mål nr. 1, 4, 5, 8, 10 og 16,

— der henviser til den globale aftale af 19. december 2018 om sikker, velordnet og regulær migration og til den globale aftale fra 2018 om flygtninge,

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 24. marts 2022 om de humanitære konsekvenser af aggressionen mod Ukraine,

— der henviser til vurdering af 31. august 2022 fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheders af bekymringerne for overtrædelse af menneskerettigheder i den autonome region Xinjiang Uighur i Folkerepublikken Kina,

— der henviser til erklæring fra formanden for FN's uafhængige internationale undersøgelseskommission om Ukraine på FN's Menneskerettighedsråds 51. samling den 23. september 2022,

— der henviser til handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling fra 1994 og til resultaterne af den efterfølgende gennemgangskonference,

— der henviser til Europarådets konventioner om beskyttelse af menneskerettigheder og menneskelig værdighed i forbindelse med anvendelsen af biologi og lægevidenskab (CETS nr. 164), der blev vedtaget den 4. april 1997, og protokollerne hertil, om indsatsen mod menneskehandel (CETS nr. 197), der blev vedtaget den 16. maj 2005, og om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug (CETS nr. 201), der blev vedtaget den 25. oktober 2007,

— der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) af 11. maj 2011, som ikke alle medlemsstater har ratificeret,

— der henviser til Europarådets protokol nr. 6 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder vedrørende afskaffelsen af dødsstraf,

— der henviser til resolution vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 16. marts 2022 om tilbagekaldelse af Den Russiske Føderations medlemskab af Europarådet,

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 30. og 31. maj 2022 om Ukraine,

— der henviser til Rådets forordning (EU) 2020/1998 af 7. december 2020 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa ([3]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 12. juli 2021 om EU's prioriteter i FN på den 76. samling i FN's Generalforsamling, september 2021-september 2022,

— der henviser til Rådets konklusioner af 24. januar 2022 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2022,

([2]) EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 1.
([3]) EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.

— der henviser til Rådets konklusioner af 18. juli 2022 om EU's prioriteter i FN på den 77. samling i FN's Generalforsamling, september 2022-september 2023,

— der henviser til fælles meddelelse af 25. marts 2020 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 (JOIN (2020)0005) og til Rådets konklusioner af 18. november 2020 herom,

— der henviser til fælles meddelelse af 25. november 2020 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om EU's kønshandlingsplan III — en ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil (JOIN(2020)0017),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. marts 2021 om en EU-strategi om barnets rettigheder (COM(2021)0142),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030« (COM(2021)0101),

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget af Rådet den 14. juni 2004,

— der henviser til EU's retningslinjer for fremme af overholdelse af den humanitære folkeret ([4]), som blev ajourført i 2009,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, som blev ajourført af Rådet den 12. april 2013,

— der henviser til EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, som blev vedtaget af Rådet den 24. juni 2013,

— der henviser til de EU-retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer), som blev vedtaget af Rådet den 24. juni 2013,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighederne hvad angår ytringsfrihed online og offline, som blev vedtaget af Rådet den 12. maj 2014,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder for så vidt angår ikkeforskelsbehandling i EU's optræden udadtil, der blev vedtaget af Rådet den 18. marts 2019,

— der henviser til EU's menneskerettighedsretningslinjer for sikkert drikkevand og sanitet, der blev vedtaget af Rådet den 17. juni 2019,

— der henviser til de reviderede retningslinjer for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, der blev vedtaget af Rådet den 16. september 2019,

— der henviser til de reviderede EU-retningslinjer for dialoger om menneskerettigheder med partnerlande/tredjelande, der blev godkendt af Rådet den 22. februar 2021,

— der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes vurdering den 24. august 2022 af gennemførelsen på europæisk plan af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2012 med titlen »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser« (COM(2012)0492),

([4]) EUT C 303 af 15.12.2009, s. 12.

Onsdag den 18. januar 2023

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (COM(2022)0071),

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet (COM(2022)0453),

— der henviser til rapport fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden for 2021,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands strategiske initiativ af 7. juli 2021 om, hvordan Kommissionen sikrer respekt for menneskerettighederne i forbindelse med internationale handelsaftaler,

— der henviser til sin Sakharovpris for tankefrihed, som i 2021 blev tildelt Aleksej Navalnyj, en ledende russisk politiker, advokat og antikorruptionsaktivist, der har siddet fængslet i Rusland siden januar 2021,

— der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om krænkelser af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing ([5]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om EU's retningslinjer og mandatet for EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ([7]),

— der henviser til sin beslutning af 10. marts 2021 med henstillinger til Kommissionen om virksomheders due diligence og virksomhedsansvar ([8]),

— der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om beskyttelse af menneskerettighederne og EU's eksterne migrationspolitik ([9]),

— der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om klimaændringernes indvirkning på menneskerettighederne og miljøforkæmperes rolle i denne sag ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 8. juli 2021 om den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov) ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 med henstillinger til Kommissionen om at identificere kønsbaseret vold som et nyt kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF ([12]),

— der henviser til sin henstilling af 17. februar 2022 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om korruption og menneskerettigheder ([13]),

---

([5]) EUT C 118 af 8.4.2020, s. 15.
([6]) EUT C 411 af 27.11.2020, s. 30.
([7]) EUT C 404 af 6.10.2021, s. 202.
([8]) EUT C 474 af 24.11.2021, s. 11.
([9]) EUT C 15 af 12.1.2022, s. 70.
([10]) EUT C 15 af 12.1.2022, s. 111.
([11]) EUT C 99 af 1.3.2022, s. 152.
([12]) EUT C 117 af 11.3.2022, s. 88.
([13]) EUT C 342 af 6.9.2022, s. 295.

— der henviser til sin beslutning af 17. februar 2022 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2021 ([14]) og til sine tidligere beslutninger om tidligere årsberetninger,

— der henviser til sin beslutning af 7. april 2022 om EU's beskyttelse af børn og unge, der flygter på grund af krigen i Ukraine ([15]),

— der henviser til sin beslutning af 3. maj 2022 om forfølgelse af mindretal på grund af tro eller religion ([16]),

— der henviser til sin beslutning af 3. maj 2022: Mod en EU-strategi for fremme af uddannelse for børn i verden: mindskelse af virkningerne af covid-19-pandemien ([17]),

— der henviser til sin beslutning af 5. maj 2022 om konsekvenserne af krigen mod Ukraine for kvinder ([18]),

— der henviser til sin beslutning af 19. maj 2022 om kampen mod straffrihed for krigsforbrydelser i Ukraine ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om menneskerettighedssituationen i Xinjiang, herunder Xinjiang-politiakterne ([20]),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om et nyt handelsinstrument til at forbyde produkter fremstillet ved hjælp af tvangsarbejde ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om globale trusler mod abortrettigheder: højesterets mulige omstødelse af abortrettigheder i USA ([22]) og sin beslutning af 7. juli 2022 om den amerikanske højesterets afgørelse om at omstøde abortrettigheder i USA og behovet for at beskytte abortrettigheder og kvinders sundhed i EU ([23]),

— der henviser til sine beslutninger om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (såkaldte uopsættelige beslutninger), der er blevet vedtaget i henhold til forretningsordenens artikel 144 siden 2019, især de beslutninger, der blev vedtaget i 2021 og 2022,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0298/2022),

A. der henviser til, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne som fastsat i artikel 2 i TEU; der henviser til, at Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden som nedfældet i artikel 21 i TEU;

B. der henviser til, at en effektiv beskyttelse og et effektivt forsvar af menneskerettighederne og den menneskelige værdighed skal være kernen i alle EU's eksterne politikker, herunder udvikling, handel, sikkerhed og forsvar, migration, naboskab og udvidelse;

([14]) EUT C 342 af 6.9.2022, s. 191.
([15]) EUT C 434 af 15.11.2022, s. 50.
([16]) EUT C 465 af 6.12.2022, s. 33.
([17]) EUT C 465 af 6.12.2022, s. 44.
([18]) EUT C 465 af 6.12.2022, s. 155.
([19]) EUT C 479 af 16.12.2022, s. 68.
([20]) EUT C 493 af 27.12.2022, s. 96.
([21]) EUT C 493 af 27.12.2022, s. 132.
([22]) EUT C 493 af 27.12.2022, s. 120.
([23]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0302.

C. der henviser til, at sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker er en uundværlig del af en troværdig og effektiv menneskerettighedspolitik i EU;

D. der henviser til, at Unionen går stærkt ind for og fuldt ud støtter multilateralisme, en regelbaseret verdensorden, som bygger på overholdelsen af folkeretten og de demokratiske processer, og de universelle værdier, principper og normer, herunder dem, der er fastlagt i FN-pagten, og som er retningsgivende for FN's medlemsstater og deres gensidige forbindelser;

E. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en af EU's kerneværdier; der henviser til, at retten til ligebehandling og ikkeforskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i traktaterne og i chartret, og bør respekteres fuldt ud; der henviser til, at retten til respekt for menneskets integritet er altoverskyggende i henhold til artikel 3 i chartret om; der henviser til, at integration af kønsaspektet og en intersektionel tilgang derfor bør gennemføres og medtages som et horisontalt princip i alle EU's aktiviteter og politikker;

F. der henviser til, at stigningen i autoritarisme, illiberalisme, populisme og krænkelser af menneskerettigheder i hele verden truer den regelbaserede verdensorden og de værdier og principper, som Unionen bygger på; der henviser til, at mindre end halvdelen af verdens befolkning (45,7 %) ifølge Democracy Index 2021 i dag lever i en eller anden form for demokrati, og over 37 % lever i lande med autoritært styre;

G. der henviser til, at terrorisme fortsat er en af de alvorligste trusler mod den internationale fred og sikkerhed og er en klar overtrædelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

H. der henviser til, at covid-19-pandemien har betydet tilbageslag for beskyttelsen af menneskerettighederne i hele verden som følge af de værktøjer og politikker, der er blevet indført under dække af at ville bremse virussets udbredelse, og at disse instrumenter og politikker i mange tilfælde er blevet forbundet med tab af de demokratiske standarder i en række lande;

I. der henviser til, at miljøkatastrofer, herunder dem, der skyldes klimaændringer og skovrydning, er årsag til menneskerettighedskrænkelser og påvirker ikke blot mennesker i deres umiddelbare nærhed., men også menneskeheden som helhed; der henviser til, at der i de senere år er sket en stigning i antallet af mord, overfald og andre former for vold mod mennesker, der forsvarer menneskerettigheder, miljøet og menneskers adgang til deres jord og naturressourcer; der henviser til, at klimaændringer og miljøforringelse er to presserende og indbyrdes forbundne udfordringer, som underbygger både bæredygtig udvikling og udøvelsen af menneskerettigheder globalt;

J. der henviser til, at energikrisen, der sammen med den produktionskrise, som Europa står over for, kan medføre større fattigdom og sårbarhed i Europa med en potentielt skadelig indvirkning på menneskerettighederne;

K. der henviser til, at krænkelser af retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, herunder retten til at tro eller til ikke at tro, til at give udtryk for teistiske, agnostiske eller ateistiske synspunkter, til at ændre eller afsværge sin religion og til offentligt at udtrykke sin egen tro, giver anledning til situationer med undertrykkelse, konflikt og krig rundt om i verden;

Almindelige tendenser og globale udfordringer i forbindelse med demokrati og menneskerettigheder

1. gentager menneskerettighedernes universalitet og udelelighed og det enkelte menneskes naturlige værdighed; understreger i den henseende sit stærke engagement i at løse udfordringerne for menneskerettighederne i EU og på verdensplan og gentager EU's og dets medlemsstaters pligt til at stræbe efter at være en global leder inden for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og demokratiet i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier;

2. insisterer på, at beskyttelsen af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og det enkelte menneskes værdighed skal være hjørnestenen i Unionens udenrigspolitik; opfordrer kraftigt Unionen til i den forbindelse at udvise et fortsat ambitiøst engagement for på en strømlinet måde at gøre beskyttelse af menneskerettighederne til en central del af alle EU-politikker og fremme sammenhængen mellem EU's interne og eksterne politikker på dette område;

3. minder om, at EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 bør anvendes som en køreplan for EU's prioriteter på menneskerettighedsområdet og derfor bør stå i centrum for alle EU's eksterne politikker; understreger, at det er vigtigt, at medlemsstaterne tager ejerskab over EU-handlingsplanen og rapporterer offentligt om deres indsats inden for rammerne heraf; opfordrer nationale og regionale parlamenter, nationale menneskerettighedsinstitutioner og civilsamfundsorganisationer til at samarbejde med myndigheder på medlemsstatsniveau om deres bidrag til gennemførelsen af EU's eksterne menneskerettighedspolitik; opfordrer til, at Parlamentet inddrages i Rådets fremtidige revision og ajourføring af alle EU's menneskerettighedsretningslinjer, og til, at der sikres større gennemsigtighed i gennemførelsen heraf;

4. udtrykker sin dybe bekymring over de alvorlige trusler mod menneskerettighederne og demokratiet på verdensplan og bemærker, at antallet af demokratier fortsat er i tilbagegang, mens antallet af autoritære regimer er vokset, og næsten 75 % af verdens befolkning har oplevet en forringelse af menneskerettighedssituationen i deres land i det seneste år; understreger med bekymring de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og af den humanitære folkeret stadig flere steder i verden og den udbredte straffrihed for disse krænkelser;

5. beklager, at visse autoritære ledere, på trods af at der har været behov for at koncentrere sig om reaktionerne på truslerne fra klimaændringerne og genopretningen efter covid-19-pandemiens negative indvirkning gennem global solidaritet, ud over dårlig forvaltning af pandemien og de globale ressourcer har intensiveret deres undertrykkelse af den politiske opposition, systemkritikere, menneskerettighedsforkæmpere, civilsamfundsorganisationer, herunder lokalsamfundsstyrede og trosbaserede organisationer og uafhængige medier, samt har givet næring til og udvidet eksisterende interne og internationale konflikter og udløst nye konflikter med ødelæggende virkninger for menneskerettighederne; beklager de mange tilfælde, hvor autoritære ledere misbrugte pandemiens indvirkning til at retfærdiggøre en stramning af deres undertrykkende politikker;

6. understreger, at det er vigtigt, at EU og dets medlemsstater handler konsekvent i fællesskab, navnlig i multilaterale fora, for at løse globale udfordringer for menneskerettighederne og demokratiet og bevarer sammenhængen i dets interne og eksterne politikker; er af den opfattelse, at opretholdelsen af reglen om enstemmighed for visse af EU's udenrigspolitiske beslutninger, herunder sanktioner over for menneskerettighedsovertrædere, står i vejen for en nødvendig beslutsom indsats på grund af ændrede geopolitiske omstændigheder og derfor bør tages op til fornyet overvejelse;

7. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at intensivere indsatsen i hele verden for at støtte demokrati og menneskerettigheder; opfordrer i den forbindelse EU og dets medlemsstater til både individuelt og i samarbejde med ligesindede internationale partnere at hindre uacceptable forsøg på at svække de demokratiske institutioner og universelle menneskerettigheder og indskrænke civilsamfundets råderum og rolle; bekræfter endnu en gang multilateralismens værdi som et instrument til at opfylde dette mål; understreger betydningen af at sætte bekymringer vedrørende demokrati og menneskerettigheder i centrum for EU's diplomatiske forbindelser med alle modparter, navnlig med de lande, der betragtes som strategiske partnere; understreger desuden vigtigheden af at sætte spørgsmål vedrørende menneskerettigheder i centrum for Europa-Parlamentets virksomhed, bl.a. ved at opgradere Underudvalget om Menneskerettigheder til et selvstændigt udvalg; noterer sig, at der den 26. august 2022 blev lanceret et pilotprojekt om oprettelse af et europæisk diplomatakademi;

8. gentager, at den ambitiøse forpligtelse og retorik i EU's eksterne menneskerettighedspolitik kræver, at det går foran med et godt eksempel for at undgå, at dets troværdighed undergraves, når det modsætter sig den globale demokratiske tilbagegang; opfordrer EU-institutionerne og -organerne, heriblandt Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), til at sikre, at EU's og medlemsstaternes menneskerettighedsforpligtelser gennemføres konsekvent i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; opfordrer dem i den henseende til at gøre brug af alle diplomatiske redskaber, både privat og offentligt, og både bilateralt og i multilaterale fora, til at rejse menneskerettighedsspørgsmål over for partnerlandene; gentager sin opfordring til EU om at være særlig opmærksom på at vurdere og forebygge eventuelle krænkelser i forbindelse med dets egne politikker og projekter og dets egen finansiering, herunder fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, i tredjelande og til at oprette en klagemekanisme for enkeltpersoner eller grupper, hvis rettigheder kan være blevet krænket af EU's aktiviteter i disse lande;

Angrebskrig mod Ukraine

9. fordømmer på det kraftigste Ruslands ulovlige, uberettigede og uprovokerede angrebskrig mod Ukraine og Belarus' involvering, der gør det muligt for Rusland at iværksætte dødbringende angreb på Ukraine fra dets territorium; udtrykker i den henseende sin dybe sorg over de menneskelige lidelser og fordømmer de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret begået af de russiske væbnede styrker og deres stedfortrædere i Ukraine;

Onsdag den 18. januar 2023

10. glæder sig over EU's, dets medlemsstaters og civilsamfundets fælles indsats som reaktion på krigen; glæder sig desuden over den solidaritet, som mange lande har udvist over for Ukraine, hvilket blev fremhævet af deres stillingtagen under FN's generalforsamlingens samlinger og afstemninger om den ulovlige krig i Ukraine; gentager behovet for at øge EU's diplomatiske indsats over for de stater, der undlod at stemme eller stemte imod den resolution, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 2. marts 2022 om aggressionen mod Ukraine, og de efterfølgende resolutioner om dette spørgsmål, for at redegøre for alvoren af Ruslands aggression og behovet for en enstemmig reaktion fra det internationale samfunds side mod denne åbenlyse krænkelse af folkeretten; opfordrer EU og dets medlemsstater til at give Ukraines befolkning den opbakning, de har brug for til at forsvare deres frihed, demokrati og menneskerettigheder og folkeretten; glæder sig over de hidtil usete sanktioner, der blev indført i forbindelse med krigen, og opfordrer til, at de gennemføres på en koordineret måde; opfordrer desuden EU og dets medlemsstater til at støtte indsatsen og styrke uafhængige russiske civilsamfundsorganisationer med henblik på at bidrage til at skabe grundlaget for et fremtidigt demokrati i Rusland;

11. fordømmer på det kraftigste og er dybt bekymret over de grusomheder, krigsforbrydelser og alvorlige krænkelser af den humanitære folkeret, herunder seksuel vold, kønsbaseret vold og tortur og drab på civile og krigsfanger, der er begået af de russiske væbnede styrker og deres stedfortrædere i Ruslands angrebskrig mod Ukraine; opfordrer indtrængende til, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de, der har begået krigsforbrydelser og menneskerettighedskrænkelser i Ukraine, identificeres og drages til ansvar så hurtigt som muligt, og til at tilvejebringe effektive retsmidler for de skader, som de ukrainske civile har lidt; opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at tilbyde deres fulde støtte til de relevante interessenter, foranstaltninger og mekanismer på dette område, herunder ukrainske anklagere, efterforskere og retsvæsenet, Den Internationale Straffedomstol (ICC), undersøgelseskommissionen under FN's Menneskerettighedsråd og nationale efterforskninger i henhold til princippet om universel jurisdiktion; glæder sig i den forbindelse over, at EU har ydet støtte til ICC's undersøgelseskapacitet for at hjælpe den med at optrappe sin efterforskning af krigsforbrydelser i Ukraine; fremhæver betydningen af hurtigt at indsamle og sikre beviser for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden og glæder sig over civilsamfundets indsats i den forbindelse; opfordrer Kommissionen til at yde al den nødvendige bistand i denne proces, herunder finansiering fra instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa (NDICI — et globalt Europa), og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at engagere sig i denne proces, når de har mulighed for det; glæder sig over det ændrede mandat for EU's rådgivningsmission til Ukraine og Kommissionens forslag til udvidelse af Eurojusts mandat til støtte for kampen mod straffrihed i alle situationer; opfordrer til, at der træffes en informeret beslutning om de mest hensigtsmæssige løsninger til at stille de personer og enheder, der er ansvarlige for at muliggøre Ruslands angrebskrig mod Ukraine og de krigsforbrydelser, der er begået på ukrainsk territorium, til ansvar, hvilket bør omfatte aktivering af retsforfølgningen af aggressionsforbrydelser ved en særligt oprettet international domstol eller under ICC's jurisdiktion;

12. opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at anvende alle de instrumenter, de har til rådighed, til at støtte kampen for at befri Ukraine fra dets besættelsesmagt og til at yde bistand til mennesker, der flygter fra Ukraine og søger støtte i EU's medlemsstater; bemærker, at 8,8 millioner ukrainere er kommet ind i EU siden begyndelsen af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, hvoraf fire millioner er registreret under midlertidig beskyttelse eller lignende nationale beskyttelsesordninger i Europa; glæder sig over alle de udtryk for solidaritet og bistand, som EU-borgerne har udvist over for det ukrainske folk, herunder deres engagement i humanitær bistand, og glæder sig over iværksættelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse ([24]) med henblik på at sikre øjeblikkelig beskyttelse og rettigheder for fordrevne ukrainere, der ankommer til EU; understreger betydningen af flere midler til værtslandene, herunder større fokus på adgang til uddannelse, økonomiske muligheder, bolig, sundhedspleje og integration i værtssamfundene; understreger behovet for at støtte bl.a. ofre for seksuel, kønsbaseret og reproduktiv vold;

13. beklager dybt, at ukrainske børn, herunder børn fra sundhedsinstitutioner, blev tvangsflyttet og -deporteret til Den Russiske Føderation og de russiskbesatte områder i Ukraine, og at de blev tvangsadopteret af russiske familier; opfordrer EU og medlemsstaterne til at yde støtte til at finde disse børn og genforene dem med deres familier eller værger;

([24]) Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

14. understreger, at den ulovlige, uberettigede og uprovokerede angrebskrig mod Ukraine har haft en enorm indvirkning på den globale fødevaresikkerhed, eftersom Ukraine er verdens femtestørste korneksportør;

15. udtrykker dyb bekymring over de ukrainske nukleare anlægs sikkerhed, idet de er i konstant risiko for militære bombardementer; opfordrer EU, medlemsstaterne og det internationale samfund til at oprette sikkerhedszoner omkring disse nukleare anlæg;

Styrkelse af EU's politikker, instrumenter og diplomati til at beskytte og fremme af menneskerettigheder og demokrati i verden

NDICI — et globalt Europa og det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati

16. opfordrer EU til at overveje, hvordan en menneskerettighedsbaseret tilgang i alle EU-instrumenter og -strategier kan fremmes og bedst anvendes for at styrke EU's eksterne menneskerettighedspolitik og tilpasse sig til og præge den geopolitiske situation, som er under udvikling; understreger, at NDICI — et globalt Europa, herunder dets tematiske program for menneskerettigheder og demokrati, er et af de vigtigste redskaber, som EU har til rådighed til at forbedre menneskerettighedssituationen i hele verden og bidrage til at fremme modstandsdygtige, inklusive og demokratiske samfund og samtidig modarbejde den indflydelse, som autoritære regimer udøver; fremhæver, at inddragelsen af lokale civilsamfundsaktører er af afgørende betydning for at beskytte menneskerettigheder og demokrati i deres lande, og gentager sin opfordring til fuldt ud at inddrage dem i alle EU's relevante eksterne aktiviteter; glæder sig i den forbindelse over den uvurderlige bistand, der i øjeblikket ydes til civilsamfundsorganisationer og -aktivister i hele verden inden for rammerne af det tematiske program for menneskerettigheder og demokrati under NDICI — et globalt Europa og inden for rammerne af Den Europæiske Demokratifond; fremhæver den betydning, NDICI — et globalt Europa tillægger fremme af menneskerettigheder og demokrati i samarbejde med strategiske internationale og lokale partnere, bl.a. gennem EU's valgobservationsmissioner; understreger Europa-Parlamentets rolle i instrumentets programmeringsproces og opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at forbedre den rettidige udveksling af alle relevante oplysninger for at gøre det muligt for Parlamentet at udføre sin rolle som fastlagt i traktaterne, navnlig under de geopolitiske dialoger på højt niveau med Kommissionen; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at indgå i en dialog med Parlamentet for at sikre forbedringer i den henseende;

17. fremhæver vigtigheden af langsigtet planlægning og fortsat støtte til projekter og initiativer inden for rammerne af NDICI — et globalt Europa, navnlig når det gælder områder, der er ramt af konflikter, krig eller naturkatastrofer; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at integrere demokratistøtte som en tværgående prioritet i alle tematiske og geografiske programmer inden for NDICI — et globalt Europa;

18. opfordrer til større gennemsigtighed med hensyn til menneskerettighedsrelaterede bestemmelser i finansieringsaftaler inden for rammerne af NDICI — et globalt Europa og til en præcisering af mekanismen og kriterierne for suspension af sådanne aftaler i tilfælde af en krænkelse af menneskerettighederne, de demokratiske principper eller retsstatsprincippet og i alvorlige sager om korruption; opfordrer Kommissionen til at afstå fra at yde budgetstøtte til tredjelandes regeringer som en operationel metode til samarbejde med lande, hvor der sker udbredte krænkelser af menneskerettighederne og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere;

EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder

19. støtter fuldt ud den indsats, der ydes af EU's særlige repræsentant (EUSR) for menneskerettigheder med hensyn til at forsvare og fremme menneskerettigheder i verden gennem inddragelse af tredjelande og samarbejde med ligesindede partnere, og hans vigtige rolle med henblik på at gøre EU's menneskerettighedspolitikker mere effektive ved at skabe større sammenhæng imellem dem; understreger behovet for tæt samarbejde mellem EUSR for menneskerettigheder og andre EUSR'er om lande og regioner for yderligere af forbedre denne sammenhæng og opfordrer til en højere grad af synlighed med hensyn til den rolle, som EUSR for menneskerettigheder spiller; understreger betydningen af, at EUSR for menneskerettigheder fortsat samarbejder med internationale organisationer, herunder FN og dets særlige rapportører udpeget af FN's Menneskerettighedsråd, og med repræsentanter for eller udsendinge fra andre lande med ansvar for menneskerettigheder; opfordrer EUSR til offentligt at udvise et større engagement med hensyn til individuelle menneskerettighedsforkæmpere og til at arbejde tæt sammen med EU og civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere i de enkelte lande; understreger, at det er væsentligt, at EUSR'er om landesituationer og regionale situationer samarbejder med nationale myndigheder om beskyttelse af menneskerettigheder og individuelle sager; opfordrer EUSR for menneskerettigheder til at fortsætte de diplomatiske bestræbelser på at øge EU's støtte til den humanitære folkeret og international retfærdighed;

Onsdag den 18. januar 2023

20. gentager, at udnævnelsen af EUSR for menneskerettigheder bør være genstand for en forudgående høring i Parlamentet; anbefaler at etablere en ramme, hvor EUSR for menneskerettigheder er ansvarlig over for Parlamentet for at opfylde de mål, der er fastlagt i EUSR's arbejdsprogram fra starten af mandatet, og regelmæssigt skal aflægge rapport om de fremskridt, der gøres i retning af at opfylde disse mål; understreger, at Parlamentet opretholder et samarbejde med EU-Udenrigstjenesten, som blev styrket ved Rådets afgørelse 2010/427/EU ([25]) og erklæringen fra 2010 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om politisk ansvarlighed, men at det ikke desto mindre er nødvendigt yderligere at styrke rammen for de interinstitutionelle forbindelser mellem Parlamentet og EU-Udenrigstjenesten, herunder dets delegationer, om menneskerettighedsspørgsmål; understreger, at EU-Udenrigstjenesten skal inddrage Parlamentet i udarbejdelsen af retningslinjer for gennemførelsen af EU's menneskerettighedsinstrumenter såsom EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder og EU's mekanismer på området for rettidig omhu og bekæmpelse af bl.a. korruption i tredjelande;

21. fremhæver betydningen af at løse de udfordringer, der opstår i koordineringen mellem EU-institutionerne for så vidt angår forvaltningen af EU's eksterne forbindelser på menneskerettighedsområdet; glæder sig over den øgede koordinering mellem EU's delegationer, EU-Udenrigstjenestens hovedkvarter og Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber i forbindelse med presserende individuelle sager vedrørende menneskerettighedsforkæmpere;

EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU

22. konstaterer med beklagelse, at stillingen som EU's særlig udsending for fremme af religions- og trosfrihed uden for EU har været ledig i mere end et år; gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om at foretage en hurtig, gennemsigtig og omfattende vurdering af effektiviteten og merværdien af den særlige udsendings mandat, herunder med hensyn til dennes institutionelle stilling, for at give den særlige udsending tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer og for i tilstrækkelig grad at støtte den særlige udsendings institutionelle mandat, kapacitet og opgaver; glæder sig over udnævnelsen den 7. december 2022 af Frans van Daele som særlig udsending for fremme af religions- og trosfrihed uden for EU; gør opmærksom på, at den særlige udsendings opgaver bør fokusere på at fremme tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed og retten til ikke at tro, til apostasi og til ateistiske synspunkter; understreger, at den særlige udsending også bør være særlig opmærksom på tvungen konvertering, misbrug af blasfemilove og situationen for ikketroende, der er i fare;

23. anbefaler, at den særlige udsending arbejder tæt sammen med og supplerer EUSR for menneskerettigheder og Rådets Menneskerettighedsgruppe; opfordrer desuden til, at den særlige udsending regelmæssigt hører Parlamentet og samarbejder med medlemsstaternes kommissærer, udsendinge og ambassadører med ansvar for fremme af religions- og trosfrihed med henblik på at koordinere tiltag;

EU's menneskerettighedsdialoger og andre bilaterale kontakter med tredjelande

24. understreger, at menneskerettighedsdialoger med tredjelande udgør en mulighed for at fokusere på udfordringer på menneskerettighedsområdet, og opfordrer til, at de gennemføres på en resultatorienteret måde, regelmæssigt revideres og udnyttes fuldt ud; gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsdialoger lige fra begyndelsen baseres på en klar række benchmarks, der vil gøre det muligt at kontrollere effektiviteten af dialogerne; opfordrer til, at EU-Udenrigstjenesten systematisk skal foretage og informere om evalueringer af resultaterne af dialogerne og følge op på dem i overensstemmelse dermed; fremhæver, at dialogerne for at være effektive ikke må bruges som et isoleret værktøj, men i stedet bør integreres i EU's omfattende række af aktiviteter, herunder der, der vedrører EU's handelspolitik, med de berørte tredjelande, hvilket vil strømline menneskerettighedsdimensionen og styrke de budskaber, der formidles i dialogerne; gør opmærksom på betydningen af at tage individuelle sager op, navnlig de sager, der fremhæves af Parlamentet i dets beslutninger, og sagerne vedrørende Sakharovprismodtagere og -finalister, der er i fare, i forbindelse med menneskerettighedsdialoger og at sikre tilstrækkelig opfølgning på og rapportering til Parlamentet om de foranstaltninger, der er truffet i disse sager;

25. understreger betydningen af en systematisk, reel, tilgængelig og inklusiv høring af alle civilsamfundsorganisationer og interessenter gennem hele menneskerettighedsdialogprocessen;

([25]) Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

26. glæder sig over genoptagelsen af menneskerettighedsdialoger med tredjelande som følge af en gunstigere samarbejdsramme; er af den opfattelse, at EU bør tilpasse sine mål, herunder hvad angår den bredere gennemførelse af bilaterale forbindelser, hvis der ikke meldes om konkrete fremskridt efter en række menneskerettighedsdialoger, hvilket har været tilfældet i en række sager;

EU-delegationer

27. mener, at det er yderst vigtigt at træffe enhver mulig foranstaltning for at øge kendskabet til EU's retningslinjer for menneskerettigheder i EU-delegationerne, og opfordrer indtrængende alle delegationerne til at sikre en korrekt gennemførelse af disse retningslinjer; gentager i den forbindelse sin opfordring til EU-delegationerne og deres »kontaktpunkter« for menneskerettigheder i tredjelande til at udføre mere involveret arbejde ved at yde regelmæssig støtte til menneskerettighedsforkæmpere, herunder Sakharovprismodtagere og -finalister, der er i fare, og ved grundigt at behandle emner og individuelle sager, der er taget op i Parlamentets beslutninger om krænkelser af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet; opfordrer embedsmændene i EU-delegationerne til at tage sager om undertrykkelse og forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere, den demokratiske opposition og civilsamfundsaktivister op med de statslige myndigheder og, hvis de berørte personer tilbageholdes, til at overvåge deres situation, besøge dem i fængsler, deltage i deres retssager og tage deres sager op i de menneskerettighedsdialoger, som EU fører med de pågældende lande;

28. henleder opmærksomheden på de tilfælde, hvor EU-medlemsstaternes missioner og EU-delegationerne har anlagt forskellige tilgange til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne i tredjelande, selv om EU's medlemsstater har en fælles forpligtelse på dette område; understreger, at EU-medlemsstaternes ambassader ligesom EU-delegationerne bør spille en stadig større rolle med hensyn til at fremme og beskytte menneskerettigheder og støtte civilsamfundet i tredjelande; opfordrer EU-delegationerne til at nedsætte menneskerettighedsarbejdsgrupper, der samler de relevante tjenestegrene fra medlemsstaternes ambassader og EU-delegationerne, og til at arbejde tæt sammen med repræsentanter for internationale og regionale civilsamfundsorganisationer i de pågældende tredjelande;

Den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov)

29. glæder sig over, at den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner i stigende grad anvendes som et afgørende værktøj til at styrke EU's rolle som global menneskerettighedsaktør gennem Rådets brug af målrettede sanktioner; opfordrer til, at de restriktive foranstaltninger, der allerede er vedtaget, gennemføres effektivt, fuldt ud og på koordineret vis, og til vedtagelse af yderligere foranstaltninger om nødvendigt; opfordrer til, at EU anvender dette værktøj mere dynamisk som et integreret element i sin eksterne menneskerettighedspolitik; opfordrer til en streng, konsekvent og ensartet anvendelse af restriktive foranstaltninger og overvågning heraf i alle medlemsstaterne som en forudsætning for troværdigheden og effektiviteten af EU's udenrigspolitik; opfordrer EU til at samarbejde med ligesindede partnere for at tilskynde flere lande til at vedtage sanktionsordninger og koordinere vedtagelsen af målrettede restriktive foranstaltninger i fællesskab for at maksimere deres effektivitet på globalt plan; glæder sig over, at Kommissionens formand i sin tale om Unionens tilstand i 2022 forpligtede sig til at fremlægge foranstaltninger til at ajourføre EU's lovgivningsmæssige ramme for bekæmpelse af korruption og til at medtage korruption i den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets holdning, med henblik på effektivt at målrette indsatsen mod menneskerettighedskrænkernes økonomiske og finansielle bagmænd; gentager sin opfordring til indførelse af beslutningstagning med kvalificeret flertal i forbindelse med Rådets afgørelser og til gennemførelse af sanktioner i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner; gentager sin opfordring til Kommissionen og Rådet om at bestræbe sig på at indarbejde Europa-Parlamentets henstillinger til fremtidige målrettede sanktioner som fastsat i dets beslutninger og andre steder;

30. glæder sig over de tilføjelser til sanktionslisten, der er foretaget i 2021, under den nye globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner; opfordrer Rådet, medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde en strategi til at forbedre samspillet mellem den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner og geografiske sanktionsordninger, navnlig ved at gøre bedre brug af den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner til at imødegå krænkelser, der ikke kan knyttes direkte til en stat, f.eks. i tilfælde, hvor lejesoldater begår menneskerettighedskrænkelser i områder uden for regeringens kontrol eller i grænseoverskridende sager såsom menneskehandel;

31. er dybt bekymret over og fordømmer visse landes bevidste politikker om at anholde, vilkårligt tilbageholde og retsforfølge udlændinge, navnlig EU-borgere, på grundlag af opdigtede anklager med henblik på propaganda eller udnyttelse af fanger som et instrument til international forhandling og udveksling eller som et middel til at udøve politisk pres; understreger, at udøvelsen af denne politik er at betragte som en gidselhandling som defineret i den internationale konvention imod gidseltagning; opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at forhindre sådanne handlinger og til at advare EU-borgere, især borgere med dobbelt statsborgerskab, om risikoen for anholdelser, når de besøger visse lande; opfordrer Rådet til at overveje at anvende restriktive foranstaltninger i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner på personer eller enheder, der er ansvarlige for vilkårlige anholdelser eller tilbageholdelser af EU-borgere som »statens gidsler«;

Onsdag den 18. januar 2023

Korruption og menneskerettigheder

32. understreger, at korruption i alvorlig grad svækker den demokratiske regeringsførelse, hindrer udøvelsen af menneskerettighederne i hele verden, fremmer og fastholder krænkelser af menneskerettighederne og retsstatsprincippet og i uforholdsmæssig høj grad påvirker de mest sårbare og marginaliserede enkeltpersoner og grupper i samfundet; opfordrer til, at bekæmpelse af korruption skal være en del af alle EU's bestræbelser og politikker for at fremme menneskerettigheder og demokrati gennem udformning af en specifik global strategi for korruptionsbekæmpelse, herunder programmer under EU's eksterne finansieringsinstrumenter, og fremme af Parlamentets kontrolbeføjelser; understreger, at det er yderst vigtigt, at EU og dets medlemsstater går foran med et godt eksempel og bekæmper korruption knyttet til EU-baserede aktører ved at anvende de højeste gennemsigtighedsstandarder på deres eksterne finansiering og ved at øge deres støtte til civilsamfundsorganisationer, aktivister og undersøgende journalister, der er involveret i bekæmpelsen af korruption;

33. opfordrer EU til at arbejde hen imod at foreslå, at der indføres et sæt standarder for bekæmpelse af korruption, som vil finde ensartet anvendelse i hele verden, til at fremme oprettelsen af effektive korruptionsbekæmpende organer og vedtagelsen af solide lovgivningsmæssige rammer og til at imødegå jurisdiktioner med bankhemmelighed og skattely; tilskynder til fremme af samarbejdet mellem EU, dets medlemsstater, tredjelande og internationale organisationer, navnlig på juridisk, politimæssigt og informativt niveau, med henblik på at udveksle bedste praksis og effektive værktøjer til bekæmpelse af korruption og forebyggelse heraf; opfordrer til, at der arbejdes hen imod oprettelsen af en international domstol til bekæmpelse af korruption under FN's tilsyn;

Menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler

34. gentager sin opfordring til at medtage solide klausuler om menneskerettigheder i aftaler mellem EU og tredjelande ledsaget af et klart sæt retningslinjer og procedurer, der skal følges i tilfælde af krænkelser; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til aktivt at overveje, hvordan man kan sikre, at klausulerne om menneskerettigheder i gældende internationale aftaler overvåges og håndhæves effektivt; fremhæver, at EU bør reagere hurtigt og bestemt over for tredjelandes overtrædelse af menneskerettighedsklausuler, bl.a. ved at suspendere de pågældende aftaler, hvis andre muligheder viser sig at være virkningsløse; fremhæver, at revisionen af EU's generelle toldpræferencesystem (GSP), den igangværende lovgivningsmæssige proces for en ny forordning om GSP og revisionen af præferenceberettigede landes gennemførelse af internationale konventioner vedrørende menneskerettigheder, herunder arbejdstagerrettigheder, giver mulighed for at styrke forpligtelsen til at opretholde respekten for menneskerettighederne i de pågældende tredjelande;

35. opfordrer Kommissionen til, når den forhandler frihandelsaftaler (FTA'er) med tredjelande, at kræve, at de ratificerer de vigtigste internationale konventioner vedrørende menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø, bl.a. den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; understreger, at tredjelandes ratificering af disse konventioner ideelt set bør finde sted, inden FTA-forhandlingerne afsluttes, således at overholdelsen af disse konventioner ophæves til et afgørende aspekt af FTA'er, og der opnås enighed om særlige klausuler; opfordrer desuden til, at det i de materielle bestemmelser i FTA'erne anerkendes, at parterne skal respektere og beskytte menneskerettighederne som anført i verdenserklæringen om menneskerettigheder, sædvaneretten og de internationale konventioner, som de er part i;

36. understreger vigtigheden af og opfordrer til en væsentlig forbedring af kvaliteten af forudgående og efterfølgende bæredygtighedsvurderinger; understreger, at formålet med bæredygtighedsvurderinger bør være at sikre, at den aftale, der forhandles om, i dens detaljerede formulerede bestemmelser indeholder tilstrækkelige værktøjer til at undgå negative indvirkninger på menneskerettighederne; anbefaler, at civilsamfundsorganisationer deltager i styringen af bæredygtighedsvurderinger, at vurderingerne foretages af eksperter i menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, og at der tages hensyn til input fra civilsamfundsorganisationer;

Demokratistøtteaktiviteter

37. fremhæver, at 2022 markerer tiåret for Parlamentets afgørelse om at udvise politisk lederskab ved at forpligte sig til at gøre store fremskridt i sine demokratistøtteaktiviteter, som det har gennemført gennem en samlet strategi for demokratistøtte siden 2014; glæder sig navnlig over sin støtte til kapacitetsopbygning for partnerparlamenter, mægling og fremme af en kultur med dialog og kompromis, herunder blandt unge politiske ledere, samt til at styrke kvindelige parlamentarikere, menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter fra civilsamfundsorganisationer og frie medier; opfordrer Kommissionen til fortsat at forfølge og udvide sine aktiviteter på disse områder og til at styrke finansiering og assistance til EU-organer og -agenturer samt andre støttebaserede organisationer og samtidig respektere princippet om

ikkeforskelsbehandling; understreger, at direkte støtte til civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere og personer, der giver udtryk for kritiske og afvigende holdninger, er af allerstørste betydning i den nuværende situation med øgede globale spændinger og øget undertrykkelse i et stigende antal lande;

38. fremhæver betydningen af EU-valgobservationsmissioner og Parlamentets bidrag til udvikling og fremme af deres metode; opfordrer i den henseende Kommissionen til at overveje at ajourføre valgobservationsmetoden, således at den afspejler de seneste to årtiers udvikling; opfordrer indtrængende landene til at udmønte de henstillinger, som EU's valgobservationsmissioner er kommet med, med henblik på at forbedre tilrettelæggelsen af og rammerne for fremtidige valgprocesser og dermed øge deres gennemsigtighed og lovlighed og derigennem forbedre de pågældende landes demokratiske standarder; understreger betydningen af at øge EU's støtte til lokale valgobservatører, navnlig med hensyn til beskyttelse; gentager sin opfordring til EU om at arbejde tæt sammen med nationale og internationale organisationer såsom OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, Europarådet og de andre organisationer, der har godkendt erklæringen om principperne for international valgobservation;

Multilateralisme og EU's arbejde på et multilateralt niveau

39. bekræfter, at den effektive beskyttelse af menneskerettighederne i hele verden kræver stærkt internationalt samarbejde på et multilateralt niveau; understreger FN's og dets organers særlig betydningsfulde rolle som det primære forum, der skal være i stand til effektivt at fremme indsatsen for fred og sikkerhed, bæredygtig udvikling og overholdelse af menneskerettighederne og folkeretten; opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at støtte FN's arbejde, både politisk og økonomisk, herunder alle FN's menneskerettighedsorganer, navnlig traktatorganerne og de særlige procedurer; opfordrer FN's generalsekretær til med henblik herpå at tilvejebringe passende ressourcer fra FN's budget og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge deres frivillige bidrag; understreger, at det er nødvendigt, at EU og dets medlemsstater bestræber sig på at tale med én stemme i både FN og andre multilaterale fora og på at fremme de højeste menneskerettighedsstandarder på denne måde; minder om alle FN's medlemsstaters forpligtelser til at fremme og beskytte alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i De Forenede Nationers pagt og i FN's Generalforsamlings resolution 60/251; beklager, at to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd er ansvarlige for grove menneskerettighedskrænkelser, som udgør krigsforbrydelser og endda folkedrab; opfordrer FN's medlemsstater til at afstå fra at tage tilbageskridt, der svækker beskyttelsen af menneskerettighederne; fremhæver FN's Menneskerettighedsråds ansvar for at håndtere alle de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i hele verden; beklager, at en række medlemmer af FN's Menneskerettighedsråd har udvist åbenlys tilsidesættelse af deres menneskerettighedsforpligtelser, beviseligt har begået alvorlige menneskerettighedskrænkelser og ikke har samarbejdet med FN's menneskerettighedsmekanismer; opfordrer i den henseende til en grundlæggende reform af kriterierne for at blive medlem af FN's Menneskerettighedsråd; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at tage initiativ til og gå i spidsen for bestræbelserne på at opnå en koordineret holdning fra EU's og medlemsstaternes side til medlemskab af FN's Menneskerettighedsråd, hvilket vil fremme en større gennemsigtighed i valgprocessen, navnlig ved at gøre medlemsstaternes stemmer offentligt tilgængelige og fremlægge begrundelsen for deres stemmer, fremme en ægte konkurrenceproces ved at sikre, at de tre regionale blokke, som EU's medlemsstater er medlemmer af, stiller flere kandidater til rådighed end pladser, og sikre kandidaternes ansvarlighed ved at kontrollere deres frivillige tilsagn og historikker i samarbejdet med FN's Menneskerettighedsråd, FN's traktatorganer og særlige procedurer;

40. fordømmer på det kraftigste alle angreb på FN's mandatindehavere for særlige procedurer og på deres mandaters uafhængighed; opfordrer medlemsstaterne og EU's demokratiske partnere til beslutsomt at imødegå disse forsøg og træffe alle tænkelige foranstaltninger til at bidrage til at skabe sikre og åbne rum, hvor enkeltpersoner og civilsamfundsorganisationer kan interagere med FN, dets repræsentanter og dets mekanismer; fremhæver det arbejde, der udføres af FN's undersøgelseskommissioner og undersøgelsesmissioner, som i stigende grad anvendes til at reagere på situationer, der involverer alvorlige krænkelser af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, og til at bekæmpe straffrihed;

41. opfordrer til, at EU og medlemsstaterne støtter styrkelsen af de regionale menneskerettighedssystemer, herunder gennem finansiel bistand og tværregional erfaringsudveksling; fremhæver navnlig den afgørende rolle, som overvågningsorganer og retslige mekanismer, der er etableret under disse regionale systemer, spiller, og deres komplementaritet med FN's menneskerettighedssystem;

42. opfordrer til, at EU og medlemsstaterne fører an i bestræbelserne i multilaterale forummer på at fremme vedtagelsen af en universelt anerkendt definition af terrorisme med tanke på målet om at bekæmpe denne svøbe; opfordrer dem endvidere til at lede indsatsen i forbindelse med FN's ottende gennemgang af den globale strategi for bekæmpelse af

terrorisme i 2023 for at indsætte et stærkt sprog, der anerkender den negative indvirkning, som misbrug af terrorbekæmpelseslove og -politikker har haft på civilsamfundets råderum, og indtrængende opfordrer alle stater til at tage de nødvendige skridt til at reformere eller ophæve deres terrorbekæmpelseslovgivning for at sikre, at den ikke har en negativ indvirkning på civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer til, at EU og medlemsstaterne leder bestræbelserne i FN's forummer på at etablere en konstruktiv dialog med civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere og sikrer, at de inddrages på meningsfuld vis i alle faser af udviklingen og gennemførelsen af terrorbekæmpelsespolitikker;

43. er dybt bekymret over, at autoritære regimer i stigende omfang angriber den regelbaserede verdensorden, herunder ved at anfægte menneskerettighedernes universalitet, relativisere dem, hævde, at de er et instrument til kulturelt hegemoni, der anvendes af de vestlige lande, udhule den internationale menneskerettighedslovgivning ved at genfortolke den og undergrave FN's organer og mekanismer til at stille stater til ansvar for krænkelser af menneskerettighederne; understreger, at EU skal forsvare menneskerettighedernes universalitet som en hovedprioritet og med henblik herpå føre an i en pagt og arbejde i alliance med andre demokratier og ligesindede partnere for at styrke multilaterale organisationer og forsvare den regelbaserede verdensorden mod stadig stærkere autoritære magter; understreger, at mindskelse af FN-organers effektivitet medfører reelle omkostninger i form af konflikter, tabte menneskeliv og menneskelige lidelser og i alvorlig grad svækker landenes generelle evne til at tackle globale udfordringer; opfordrer EU's medlemsstater og ligesindede partnere til at intensivere deres bestræbelser for at vende denne udvikling;

44. understreger behovet for, at ikkestatslige organisationer (NGO'er) foretager en upartisk, retfærdig og gennemsigtig gennemgang af ansøgninger om rådgivende status i FN's Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC); opfordrer til, at der tages skridt til at etablere et eget sæde for Unionen i alle multilaterale forummer, herunder FN's Sikkerhedsråd, ud over det allerede eksisterende permanente sæde for en af medlemsstaterne i Sikkerhedsrådet, hvilket vil styrke EU's handleevne samt dets konsekvens og troværdighed i verden; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater deltager i den generelle debat i FN's Generalforsamling, og opfordrer indtrængende ECOSOC's medlemmer til fortsat at adressere de uberettigede hindringer, som NGO'er støder på i forbindelse med opnåelse af deres ECOSOC-akkreditering, navnlig dem, hvis ansøgninger har været under behandling i meget lang tid;

Opretholdelse af den humanitære folkeret

45. noterer sig med bekymring, at den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning i stadig større grad tilsidesættes, navnlig i de aktuelle konflikter rundt omkring i verden; understreger, at det er af største betydning for humanitære hjælpeorganisationer og velgørende organisationer at kunne yde fuld, rettidig og uhindret støtte til alle sårbare befolkningsgrupper, og opfordrer alle parter i væbnede konflikter til at beskytte civilbefolkningen og humanitært, lægeligt og uddannelsesfagligt personale og mediefolk; opfordrer til systematisk etablering af humanitære korridorer i regioner i krig og i kampsituationer for at give udsatte civilpersoner mulighed for at undslippe konflikten, og fordømmer på det kraftigste ethvert angreb på dem;

46. minder om, at den humanitære folkeret bør være retningsgivende for EU's politikker i forbindelse med situationer med besættelse eller annektering af territorier, og understreger vigtigheden af at sikre, at de er konsekvente angående disse situationer; fremhæver EU-baserede virksomheders ansvar for at anvende de strengeste due diligence-politikker over for enhver økonomisk eller finansiel aktivitet i eller med de pågældende territorier og for at sikre streng overholdelse af folkeretten og EU's sanktionspolitik, når det er relevant;

Bekæmpelse af straffrihed og styrkelse af international strafferetspleje

47. understreger sammenhængen mellem krænkelser af menneskerettighederne og udbredt straffrihed og den manglende ansvarlighed i regioner og lande, der er berørt af konflikter; bifalder varmt ICC's fortsatte bidrag til bekæmpelsen af straffrihed; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater yder ICC tilstrækkelig støtte til, at den kan udføre sit arbejde; gentager sin fordømmelse af de gentagne bestræbelser på at underminere ICC's legitimitet og arbejde; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater fortsætter deres indsats for at imødegå dem og reagere på trusler og sanktioner mod menneskerettighedsforkæmpere og vidner, der samarbejder med ICC; understreger ICC's afgørende rolle i forbindelse med undersøgelser af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater fortsætter samarbejdet med ICC om bekæmpelse og forebyggelse af sådanne forbrydelser; bifalder EU's og dets

medlemsstaters fortsatte støtte til ICC og opfordrer EU-medlemsstaterne til at matche denne forpligtelse med den bæredygtige finansiering, der er nødvendig for at sikre retfærdighed i alle de situationer, der indbringes for ICC;

48. opfordrer til, at EU støtter anklageren ved ICC i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af formodede gerningsmænd til krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og eventuelt folkedrab ved at yde politisk støtte, indsamle beviser og stille alle beviser i dets besiddelse til rådighed, herunder efterretninger fra åbne kilder, oplysninger og data, satellitbilleder og aflyttet kommunikation, og ved at stille tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed for ICC's almindelige budget med henblik på fuldt ud at beskytte dens uafhængighed og upartiskhed;

49. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater tilskynder deres partnerlande til at ratificere Romtraktaten og på denne måde udvide ICC's jurisdiktion; opfordrer til, at EU handler i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2011/168/FUSP om Den Internationale Straffedomstol ([26]) og herved fortsat indtager en stærk holdning til aggressionsforbrydelser som krævet i Europa-Parlamentets beslutning af 17. juli 2014 om aggressionsforbrydelser ([27]);

50. gentager sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde en omfattende EU-handlingsplan til bekæmpelse af straffrihed, som bl.a. bør indeholde kapitler om civilsamfundsorganisationernes vigtige rolle i kampen mod straffrihed og beskyttelsen af dem i alle situationer, der kræver det, og om foranstaltninger til bekæmpelse af straffrihed for kønsbaseret seksuel vold, herunder krænkelser af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) i konfliktsituationer; opfordrer til, at EU og dets internationale partnere gør fuld brug af alle relevante instrumenter for at bekæmpe straffrihed, herunder støtte til universel jurisdiktion på nationalt plan, særlige domstole på nationalt og internationalt niveau, der også tager sig af aggressionsforbrydelser, og indførelse af fleksible samarbejds- og finansieringsmekanismer for hurtigt at indsamle og analysere beviser for forbrydelser; opfordrer Kommissionen til at sikre, at disse instrumenter anvendes på en koordineret og komplementær måde med andre relevante EU- og medlemsstatsinstrumenter; opfordrer Kommissionen til at udvikle et program til opbygning af både medlemsstaternes og tredjelandenes kapacitet til at anvende princippet om universel jurisdiktion i deres nationale retssystemer;

Fremskridt hen imod universel afskaffelse af dødsstraffen og forebyggelse af tortur og andre former for mishandling

51. understreger endnu en gang sin principfaste modstand mod dødsstraffen, som er en grusom, umenneskelig og nedværdigende straf og er uigenkaldelig; fremhæver, at EU skal være utrættelig i sine bestræbelser på at opnå universel afskaffelse af dødsstraffen som et vigtigt mål i sin eksterne menneskerettighedspolitik; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater i alle internationale forummer forsvarer afskaffelsen og slår til lyd for, at denne holdning støttes i bredest muligt omfang; støtter FN-organernes fortsatte bestræbelser på universel afskaffelse af dødsstraffen i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolutioner; fordømmer i stærke vendinger håndhævelsen af blasfemilove, der giver mulighed for dødsstraf i tilfælde af domfældelse, i hele verden; gentager, at friheden til at vælge sin religion, herunder om man vil tro eller slet ikke tro, er en grundlæggende menneskerettighed, der ikke kan straffes med døden eller nogen nedværdigende behandling; opfordrer alle lande, der endnu ikke har gjort det, til at afskaffe dødsstraffen eller til straks at indføre et moratorium som et første skridt mod afskaffelse; opfordrer desuden de berørte lande til at reducere listen over forbrydelser eller lovovertrædelser, der kan straffes med døden; opfordrer til gennemsigtighed i forbindelse med dødsdomme og henrettelser i lande, der ikke offentliggør disse statistikker;

52. fordømmer alle tilfælde af tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling, tvungne forsvindinger, vilkårlige tilbageholdelser og ulovlige henrettelser og beklager, at det fortsat er almindeligt i mange lande; noterer sig med stor bekymring tendensen med det stigende antal tilfælde af tortur verden over og den udbredte straffrihed for gerningsmændene; anerkender den vigtige rolle, som civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere spiller i kampen mod tortur og andre former for mishandling;

([26]) Rådets afgørelse 2011/168/FUSP af 21. marts 2011 om Den Internationale Straffedomstol og om ophævelse af fælles holdning 2003/444/FUSP (EUT L 76 af 22.3.2011, s. 56).

([27]) EUT C 224 af 21.6.2016, s. 31.

Onsdag den 18. januar 2023

Reaktion på de globale menneskerettigheds- og demokratiudfordringer

Indsatsen mod og genopretningen efter covid-19-pandemien

53. er dybt bekymret over de langvarige negative konsekvenser af covid-19-pandemien for både demokratiets generelle tilstand og menneskerettighederne på verdensplan; fremhæver den uforholdsmæssigt store negative indvirkning på grupper i de mest sårbare situationer, herunder kvinder, børn, personer med handicap, personer, der lever med visse kroniske sygdomme, ældre, lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner, ikkebinære, interkønnede og queerpersoner (LGBTIQ-personer), fattige mennesker, personer, der tilhører etniske mindretal, trosmindretal og religiøse mindretal, flygtninge og migranter samt personer, der er fængslet eller tilbageholdt; er endvidere bekymret over forsinkelser og hindringer i adgangen til sundhedsydelser og den deraf følgende stigning i utilsigtede graviditeter, seksuel og kønsbaseret vold, usikre aborter og mødre- og spædbørnsdødelighed; noterer sig med beklagelse anvendelsen af covid-19-forebyggelsesforanstaltningerne som et påskud til at nægte familiemedlemmer eller advokater besøg i tilbageholdelsesfaciliteter og til at krænke tilbageholdtes rettigheder; påskønner den rolle, som menneskerettighedsforkæmpere og journalister har spillet, sommetider endda med livet som indsats, for at rapportere eller forsøge at forhindre overtrædelser af menneskerettighederne under pandemien;

54. gentager, at retten til et så sundt liv som muligt og universel adgang til sundhedspleje er blandt de grundlæggende rettigheder for alle mennesker uden sondring; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater støtter forsvaret af disse rettigheder, navnlig i de lande og regioner, hvor sundhedstjenesterne er mest sparsomme, og opfordrer indtrængende landene til at gøre fremskridt med hensyn til at lette adgangen til sundhedsydelser; anfører, at EU fortsat bør finansiere udvikling og global forsyning af covid-19-vacciner, sørge for oplysning om fordelene ved vaccination og øge tilgængeligheden af, adgangen til og prisoverkommeligheden af vaccination for at undgå sygdomme, der kan forebygges ved vaccination;

55. gentager, at personlig frihed, forsamlingsfrihed tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed og ytringsfrihed er hjørnestenene i et demokrati; er dybt bekymret over den stigende brug af masseovervågningsteknologi, navnlig af autoritære regimer, for at indskrænke disse friheder, hvilket blev endnu mere markant under dække af covid-19-forebyggelsesforanstaltningerne; opfordrer til et strengt og effektivt forbud mod salg af masseovervågningsteknologier; opfordrer til en større reaktion på masseudbredelsen af desinformation og konspirationsteorier i det digitale miljø, som i stor udstrækning, men ikke udelukkende, opretholdes af autoritære regimer samt ikkestatslige aktører;

Kvinders rettigheder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og ligestilling mellem kønnene

56. fordømmer det forhold, at intet land i verden endnu har opnået ligestilling mellem kønnene; understreger, at der fortsat forekommer udbredt kønsbaseret vold og intersektionel forskelsbehandling i alle regioner i verden; understreger, at kvinder og piger fortsat er de største ofre i voldelige kriser, og at seksuel, kønsbaseret og reproduktiv vold fortsat foregår mange steder i verden, og navnlig anvendes under væbnede konflikter som et krigsvåben; fremhæver, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, aktivister, journalister og advokater er særligt udsatte, og at de oplever hastigt stigende onlinechikane og -intimidering og vedvarende trusler og angreb;

57. fremhæver med dyb bekymring den tiltagende kønsbaserede vold og vold i hjemmet og beklager tilbageslagene med hensyn til SRSR i både udviklingslande og udviklede lande; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om fuldt ud at støtte kvinders ret til fysisk integritet, værdighed og selvstændig beslutningstagning og effektivt at bekæmpe kønsbaseret vold og vold i hjemmet; henleder opmærksomheden på, at kvinder på trods af EU's bestræbelser stadig udgør et mindretal i ledelsesfunktioner, at de tjener mindre end mænd for at udføre de samme opgaver og besætte de samme stillinger, og at deres evner og færdigheder undervurderes eller undermineres på grund af deres køn;

58. opfordrer til, at EU og dets internationale partnere øger deres indsats for at sikre kvinder, piger og sårbare grupper fuld overholdelse af menneskerettighederne og sikrer lige muligheder for alle; opfordrer til en verdensomspændende udryddelse af love og praksis, der forhindrer kvinder i at udøve deres rettigheder, navnlig rettighederne til uddannelse, arbejde og deltagelse i den politiske og offentlige beslutningstagning; beklager de situationer, hvor kvinder og husstande med kvindeligt overhoved, navnlig i humanitære kriseområder, nægtes adgang til humanitær bistand og basale tjenester, fordi nationale og lokale myndigheder insisterer på, at disse tjenester skal leveres af kvindelige arbejdstagere, samtidig med at kvinders adgang til beskæftigelse begrænses; opfordrer de lande, der endnu ikke har gjort det, til at ratificere og gennemføre Istanbulkonventionen;

59. fordømmer kraftigt enhver brug af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, husarrest, voldtægt og anden nedværdigende behandling af kvinder; opfordrer Kommissionen og EUSR for menneskerettigheder til at adressere spørgsmålet om tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;

60. minder staterne om deres forpligtelse til at sikre adgang til omfattende SRSR-tjenester, herunder moderne svangerskabsforebyggende metoder, sikker og lovlig abort, sundhedspleje for mødre, både før og efter fødslen, assisteret befrugtning og adgang til undervisning og oplysninger vedrørende SRSR, herunder omfattende seksualundervisning, uden nogen form for forskelsbehandling; opfordrer til, at de juridiske rettigheder og den juridiske beskyttelse styrkes yderligere, og at hindringerne for adgang til SRSR på globalt plan fjernes; gentager sin opfordring til at medtage retten til sikker og lovlig abort i chartret; glæder sig over offentliggørelsen af de ajourførte retningslinjer fra Verdenssundhedsorganisationen, der indeholder centrale anbefalinger til sundhedssystemerne om levering af abortydelser; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater fuldt ud støtter og fremmer SRSR, herunder adgang til abort, i multilaterale og bilaterale forbindelser i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning og internationale menneskerettighedsstandarder;

61. opfordrer til mere samordnede bestræbelser på at eliminere brugen af seksuel vold som et krigsvåben og bekæmpe straffrihed for gerningsmændene til denne form for vold; opfordrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på fuldstændigt at udrydde praksis med kvindelig kønslemlæstelse på verdensplan; opfordrer til et stærkere EU-engagement i og støtte til beskyttelse af kvinders rettigheder i tredjelande i alle dets bestræbelser inden for konfliktforebyggelse og -løsning samt fredsbevarelse, humanitær bistand og postkonfliktgenopbygning, retsopgør og fremme af menneske-rettigheder og demokratiske reformer, med særligt fokus på rettighederne for kvinder, der lider under fjendtlighed, forskelsbehandling eller stigmatisering, som er gravide eller har nyfødte børn, eller som er arbejdsløse eller lever i fattigdom;

62. gentager, at der er behov for en solid indsats for at sikre fuld gennemførelse af kønshandlingsplan III; opfordrer til, at EU som fastsat i kønshandlingsplan III sætter kraftigt ind over for intersektionalitet ved at udvikle en politik til bekæmpelse af de mange former for forskelsbehandling, som de millioner af kvinder og piger, der er ofre for krænkelser af kastebaserede, borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, herunder seksuelt misbrug og vold, fordrivelse, tvangsarbejde og/eller pligtarbejde, prostitution og menneskehandel, udsættes for;

63. gentager sin fordømmelse af den kommercielle anvendelse af surrogatmoderskab, som er et globalt fænomen, der udsætter kvinder over hele verden for udnyttelse og menneskehandel, i særdeleshed økonomisk og socialt udsatte kvinder; pointerer den alvorlige skade, dette fænomen forårsager for kvinder og deres rettigheder, sundhed og kønsligestilling, samt understreger dets grænseoverskridende konsekvenser; opfordrer til en europæisk retlig ramme til håndtering af de negative konsekvenser af kommercielt surrogatmoderskab;

64. fordømmer lovgivning, politikker og praksis, der gør det muligt at udvælge børn på grundlag af køn, race og handicap eller ethvert andet grundlag;

Barnets rettigheder

65. opfordrer til en systematisk og konsekvent tilgang til fremme og forsvar af børns rettigheder i alle EU's eksterne politikker; opfordrer til en større fælles indsats for at beskytte børns rettigheder i krise- og nødsituationer og glæder sig over Rådets konklusioner om dette emne; udtrykker bekymring over, at det stigende antal af sådanne krisesituationer på verdensplan kombineret med de langvarige virkninger af covid-19-pandemien har ført til øgede krænkelser af børns rettigheder i hele verden, herunder vold, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, seksuelt misbrug, herunder kønslemlæstelse, handel med børn, tvungen adskillelse af børn fra deres forældre og omvendt i tilfælde af moderne slaveri, børnearbejde, rekruttering af børnesoldater, manglende adgang til uddannelse og sundhedspleje, fejlernæring og ekstrem fattigdom; fremhæver de uforholdsmæssigt store og langvarige virkninger af fødevareusikkerhed på børn, som direkte påvirker ikke kun deres sundhed og udvikling, men også deres uddannelse, og øger den uhyrlige praksis med børneægteskaber; fremhæver det stadig høje antal børn på verdensplan, der er tvunget til at arbejde, oftest under usikre forhold, på sværttilgængelige steder såsom mineskakter, med udvinding af råstoffer, herunder sjældne mineraler, i industri såvel som i landbrug; fremhæver, at 2021 var det internationale år for afskaffelse af børnearbejde, og minder om EU's nultolerancepolitik over for denne praksis; opfordrer de lande, der endnu ikke har ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder, til at gøre dette snarest muligt;

66. beklager, at børn fortsat udnyttes som krigsredskab; gentager, at mindreårige på grund af deres sårbarhed ofte er de første, der udsættes for vold i krigstruede områder, navnlig hvad angår etnisk motiverede repressalier, når stammer og etniske grupper bekriger hinanden; fordømmer tvangsrekruttering af mindreårige i krigsområder såvel som instrumentalisering heraf og seksuel vold rettet mod dem; understreger behovet for at skabe veje til reintegration og erstatning til børn, der har fået krænket deres rettigheder, og at FN's dagsorden for børn i væbnede konflikter skal mainstreames i alle EU's foranstaltninger udadtil; opfordrer de berørte medlemsstater til at sikre beskyttelse af børn, der er statsborgere i disse medlemsstater, og som er fængslet eller tilbageholdt i tredjelande; opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at bekæmpe straffrihed for krigsforbrydelser mod børn, til at styrke sit samarbejde med humanitære organisationer og NGO'er med fokus på børn og til at beskytte børns rettigheder, når de samarbejder og indgår partnerskaber med tredjelande;

67. fremhæver, at retten til uddannelse især har lidt tilbageslag med hidtil usete afbrydelser i undervisningen på grund af covid-19, men også på grund af religiøs ekstremisme og forskelsbehandling af piger; udtrykker bekymring over bortvisningen af gravide teenagere fra skoler; minder om, at alle børn har ret til fyldestgørende seksualundervisning, der er ikkediskriminerende, evidensbaseret, videnskabeligt korrekt og alderssvarende, og som tackler skadelige kønsnormer; opfordrer EU til at fortsætte bestræbelserne på at skaffe adgang til uddannelse, herunder innovative måder til overvindelse af de hindringer, der påføres af nationale myndigheder; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udvide deres støtte til tredjelande for at hjælpe dem med at tilpasse sig de udfordringer, de har stået over for under covid-19-pandemien på uddannelsesområdet; fremhæver, at støtten kunne være i form af en øget tildeling af midler gennem NDICI — et globalt Europa, men også kunne omfatte kapacitetsopbygning og bedste praksis baseret på EU-delegationers erfaringer på verdensplan; fremhæver, at det skiftende internationale miljø kan kræve en finansiel løsning, der gør det muligt for flere donorer at reagere for at dække den voksende finansieringskløft for at nå FN's mål 4 for bæredygtig udvikling, som sigter mod at sikre alle lige adgang til kvalitetsuddannelse og fremme alles muligheder for livslang læring;

68. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at opretholde en solid finansiering af uddannelse gennem alle EU's eksterne finansieringsinstrumenter i overensstemmelse med benchmarket på 10 % for uddannelse i NDICI — et globalt Europa; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til også at bistå tredjelandes regeringer med at opbygge og videreudvikle stærkere kønsorienterede og inklusive uddannelsessystemer; minder om, at FN har fastlagt, at kvinders adgang til uddannelse er en grundlæggende rettighed; mener, at en styrkelse af pigers adgang til uddannelse og støtte til kvinders deltagelse i uddannelse og karrierer inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik bør være et centralt politisk mål for EU; fastholder i denne forbindelse, at piger skal kunne fuldføre deres uddannelse og have adgang til alderssvarende oplysninger og tjenester uden forskelsbehandling og kønsbias og med lige muligheder for at realisere deres potentiale; understreger det presserende behov for at håndtere kønsrelaterede hindringer for uddannelse, såsom love, politikker og skadelige sociokulturelle normer, der forhindrer piger i at fortsætte deres uddannelse i tilfælde af graviditet, ægteskab eller moderskab; opfordrer til bekæmpelse af kønsstereotyper og skadelige sociokulturelle normer gennem uddannelse og forebyggelse af vold gennem kønssensitiv uddannelse;

Ældre menneskers rettigheder

69. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater udvikler nye måder at styrke ældre menneskers rettigheder på; understreger ældre menneskers udfordringer med hensyn til fuld udøvelse af alle menneskerettigheder, herunder forskelsbehandling på grund af alder, fattigdom, vold, manglende social beskyttelse, sundhedspleje og andre væsentlige tjenester samt barrierer for beskæftigelse; understreger FN's åbne arbejdsgruppe vedrørende aldrings arbejde for et juridisk bindende instrument med det formål at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne for ældre mennesker og opfordrer til, at EU og dets medlemsstater overvejer aktiv støtte til dette arbejde;

Rettigheder for personer med handicap

70. glæder sig over vedtagelsen af EU's strategien for 2021-2030 for rettigheder for personer med handicap som et redskab til forbedring af situationen for personer med handicap og deres rettigheder på verdensplan, navnlig fattigdom og forskelsbehandling, men også problemer med adgang til uddannelse, sundhedspleje og beskæftigelse samt deltagelse i det politiske liv; opfordrer til en systematisk gennemførelse af denne strategi indadtil og udadtil; understreger, at pligten til pleje af personer med handicap sædvanligvis pålægges deres familie, navnlig kvinderne, og opfordrer EU til at hjælpe tredjelande med at udvikle politikker til støtte for plejepersonale til personer med handicap;

71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til gennem EU's eksterne foranstaltninger at øge deres indsats for at fremme lige rettigheder for personer med handicap; understreger behovet for en struktureret dialog med handicaporganisationer i partnerlandene for at sikre en meningsfuld deltagelse og vellykket inddragelse i planlægningen, gennemførelsen og overvågningen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter; understreger behovet for indtrængende at opfordre kandidatlande og potentielle kandidatlande til at gennemføre reformer for at forbedre situationen for personer med handicap og opfordrer Kommissionen til at bistå dem med at udvikle en struktureret proces for høring af personer med handicap og deres repræsentative organisationer; opfordrer til, at der sørges for investeringer, uddannelse og kapacitetsopbygning til EU-delegationerne med henblik på at gennemføre bestemmelserne i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap om humanitær indsats og internationalt samarbejde;

Intolerance, fremmedhad og forskelsbehandling

72. understreger sin modstand mod og fordømmelse af intolerance, fremmedhad og forskelsbehandling på baggrund af race, etnicitet, nationalitet, samfundsklasse, handicap, kastetilhørsforhold, religion, tro, alder, køn, seksuel orientering eller kønsidentitet, som i mange af verdens regioner fører til drab og forfølgelse, navnlig i konfliktsituationer; fremhæver, at racisme, forskelsbehandling, fremmedhad, religiøs forfølgelse og lignende intolerance fortsat er et stort problem på verdensplan, hvilket fører til krænkelser af rettigheder på alle livets områder, herunder adgang til uddannelse, sundhedspleje, arbejde samt adgang til klage og domstolsprøvelse, og at disse spørgsmål er blevet yderligere forværret af covid-19-pandemien; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater går forrest i den globale kamp mod antisemitisme, og glæder sig over vedtagelsen af EU-strategien med henblik herpå; opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne til i samarbejde med medlemsstaterne og med input fra Parlamentet at udvikle specifikke lokale strategier til bekæmpelse af kastebaseret forskelsbehandling i de lande, der er mest berørt af den, i dialog med lokale repræsentanter og civilsamfundsorganisationer, og til at indbyde dem til høringer som følge af EU's aftaler eller instrumenter, herunder menneskerettighedsdialoger;

73. anbefaler, at Parlamentet behandler kastebaseret forskelsbehandling i alle sine relevante udvalg (Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Underudvalget om Menneskerettigheder) og delegationer, udpeger et kontaktpunkt om kastebaseret diskrimination og ved besøg i asiatiske lande, der er berørt af spørgsmålet (Indien, Pakistan, Bangladesh, Nepal, Sri Lanka), rådfører sig med dalit-organisationer, rejser spørgsmålet om kastebaseret forskelsbehandling med Parlamentets modparter og myndighederne og afholder en høring for at gennemgå EU's foranstaltninger og fremskridt som led i den internationale dag for afskaffelse af racediskrimination;

Nationale, etniske og sproglige mindretal

74. beklager dybt, at mange lande på trods af deres tilsagn om at beskytte mindretal fører en politik med tvungen assimilering af nationale, etniske og sproglige mindretal ved at tilsidesætte deres rettigheder; understreger, at mindretal ikke bør blive et mål eller et instrument for militære spændinger eller konflikter; minder om landenes forpligtelser på grundlag af internationale traktater og aftaler til at beskytte disse mindretals rettigheder på deres respektive områder; opfordrer regeringerne i EU's partnerlande til at respektere nationale, etniske og sproglige mindretals rettigheder, herunder deres kultur, sprog, religion, traditioner og historie, med henblik på at bevare mangfoldighed og sproglig og kulturel identitet; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater yder aktiv støtte til disse partnerlande med henblik herpå; opfordrer Kommissionen til at støtte beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for personer, der tilhører mindretal i hele verden, herunder inden for rammerne af de tematiske programmer for menneskerettigheder og demokrati under NDICI — et globalt Europa;

LGBTIQ-personers rettigheder

75. fordømmer på det kraftigste de krænkelser af menneskerettighederne, herunder forskelsbehandling, stigmatisering, vilkårlig tilbageholdelse, tortur, forfølgelse og drab, som LGBTIQ-personer i hele verden fortsat udsættes for; mener, at voldshandlinger og -praksis mod personer på grund af deres reelle og opfattede seksuelle orientering, kønsidentitet eller -udtryk eller kønsegenskaber ikke bør gå ustraffet hen og skal udryddes; fremhæver, at LGBTIQ-personer og deres forkæmpere verden over fortsat udsættes for krænkelser af menneskerettighederne, herunder forskelsbehandling, stigmatisering, forfølgelse, vold og drab; opfordrer til, at EU gør en større indsats for at sikre, at LGBTIQ-personer fuldt ud kan udøve deres menneskerettigheder både internt og eksternt, og til at spille en ledende rolle med hensyn til at forsvare beskyttelsen af dem i sine eksterne politikker; opfordrer til fuld gennemførelse af strategien for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025 som EU's redskab til forbedring af situationen for LGBTIQ-personer i hele verden; opfordrer

EU-institutionerne til at gå foran med et godt eksempel ved proaktivt at forsvare LGBTIQ-personers rettigheder i hele verden og ved omhyggeligt og konsekvent at anvende EU's retningslinjer i hele EU's udenrigspolitik for at fremme og beskytte alle menneskerettigheder for LGBTIQ-personer;

Ytringsfrihed, mediefrihed og retten til information

76. understreger, at ytringsfrihed — både online og offline — og adgang til pålidelig information er af yderste vigtighed for demokratiet og et blomstrende civilsamfundsmæssigt råderum; udtrykker dyb bekymring over de voksende begrænsninger og krænkelser af retten til privatlivets fred, ytringsfriheden, informationsfriheden og forenings- og forsamlingsfriheden, som statslige og ikkestatslige aktører har gennemtvunget i mange lande rundt om i verden, navnlig for journalister, gennem censur eller behovet for selvcensur og misbrug af love om terrorbekæmpelse, hvidvask af penge, injurier og korruption, og som har til formål at lukke munden på journalister, civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere; fordømmer anvendelsen af alt for bred terminologi, der gør det muligt for myndighederne at forbyde utallige handlinger og kriminalisere lovligt menneskerettighedsarbejde, og manglen på tilstrækkelige menneskerettighedsgarantier i mange af disse stykker lovgivning, navnlig hvad angår retten til en retfærdig rettergang; fordømmer endvidere brugen af teknologier såsom spyware til at forfølge journalister eller hindre eller kontrollere deres arbejde; udtrykker desuden dyb bekymring over journalisters fysiske sikkerhed, angreb på dem, herunder udenretslige henrettelser og vilkårlige tilbageholdelser, og det forhold at over 61 journalister og mediefolk indtil videre er blevet dræbt i 2022;

77. opfordrer Kommissionen til at beskytte ytringsfriheden og sikre offentlig adgang til information via internettet som et middel til at opnå ytringsfrihed; fordømmer de brutale overgreb og magtanvendelsen, chikanen, de vilkårlige tilbageholdelser og de udenretslige henrettelser mod fredelige demonstranter i en række tredjelande;

78. opfordrer EU til at støtte troværdige medier og informationskilder, der bidrager til myndighedernes ansvarlighed og overgangen til demokrati; udtrykker bekymring over den udbredte anvendelse af strategiske retssager mod offentligt engagement (SLAPP'er) for at lukke munden på journalister, aktivister, fagforeningsfolk og menneskerettighedsforkæmpere, herunder miljømenneskerettighedsforkæmpere, i hele verden; understreger, at denne praksis yderligere begrænser civilsamfundets og menneskerettighedsforkæmperes råderum i hele verden i en situation, hvor civilsamfundets råderum konstant er blevet indskrænket i flere år, og hvor offentlige myndigheder og private aktører i stigende grad har angrebet retten til ytringsfrihed og forenings- og forsamlingsfrihed; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag til et direktiv, der har til formål at beskytte journalister og menneskerettighedsforkæmpere mod misbrug af retssager og SLAPP'er;

79. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til i samarbejde med medlemsstaterne at udvikle en strategi til bekæmpelse af den udbredte anvendelse af SLAPP'er mod menneskerettighedsforkæmpere, journalister, aktivister og fagforeningsfolk verden over; opfordrer endvidere Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at inkludere vejledning om, hvordan der kan ydes effektiv beskyttelse af ofre for SLAPP'er, herunder gennem finansiel bistand til dækning af advokatsalærer, i en sådan strategi; opfordrer EU-delegationerne til at dokumentere SLAPP'er og medtage dem i deres overvågnings-, rapporterings- og vurderingsaktiviteter; tilskynder lovgivere i tredjelande til at affatte love med samme mål som led i generelle initiativer, der har til formål at støtte og sikre ytringsfriheden, herunder mediefrihed og pluralisme;

80. glæder sig over, at Kommissionen agter at finansiere projekter for at hjælpe journalister med juridiske og praktiske problemer, også uden for EU, gennem handlingsplanen for europæisk demokrati; opfordrer til, at EU intensiverer sin indsats for at hjælpe udsatte journalister på verdensplan og garantere deres sikkerhed, herunder ved at tilvejebringe et sikkert tilflugtssted og midler til at fortsætte deres arbejde, hvis de bliver nødt til at forlade deres hjem, og ved at arbejde tæt sammen med partnerlandene om dette spørgsmål, navnlig inden for rammerne af EU's partnerskabsaftaler med tredjelande; glæder sig over den rolle, som programmer såsom Media4Democracy og de EU-finansierede aktiviteter i Den Europæiske Demokratifond spiller i denne forbindelse;

81. udtrykker alvorlig bekymring over restriktionerne med hensyn til den akademiske frihed og voksende censur samt fængsling af akademikere verden over, som har væsentlige konsekvenser for retten til uddannelse; opfordrer til, at EU og medlemsstaterne intensiverer deres diplomatiske indsats og nødbeskyttelsen og støtten gennem bilateralt og multilateralt engagement i forbindelse med statslige og ikkestatslige aktørers trusler mod eller angreb på akademisk frihed; opfordrer til, at EU sikrer fortsat støtte på højt plan til Global Campus of Human Rights som et flagskib for EU's støtte til uddannelse i menneskerettigheder i hele verden;

Retten til tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed

82. noterer sig, at 40-årsdagen for FN's erklæring om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro faldt i 2021; minder om, at tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed er grundlæggende rettigheder for ethvert menneske og gælder for alle mennesker på lige fod; konstaterer med dyb bekymring, at retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, til at have en tro, til ikke at tro eller til at identificere sig som ateist eller agnostiker, herunder retten til at give udtryk for religiøs eller ikke-religiøs overbevisning gennem ytringer, undervisning og praksis og retten til at skifte eller forlade sin religion, stadig krænkes i mange af verdens lande; fremhæver den negative virkning af covid-19-pandemien, idet nogle regeringer stadig bruger den som et påskud til yderligere forskelsbehandling, herunder vold mod og forfølgelse af religiøse mindretal; fordømmer volden mod og forfølgelsen af personer, der tilhører mindretal, på grund af deres tro eller religion; beklager, at den berører mange religiøse samfund og trossamfund samt grupper af mennesker, der er ateister, humanister eller agnostikere, eller som ikke identificerer sig med nogen religion; bemærker med dyb bekymring, at ikke-religiøse, sekulære og humanistiske organisationer i stigende grad oplever forfølgelse, herunder hidtil usete bølger af opfordringer til vold mod dem, had og drab, i en række lande;

83. fordømmer angrebene på utallige enkeltpersoner og civilsamfundsorganisationer for fredeligt at sætte spørgsmålstegn ved, kritisere eller satirisere religiøse overbevisninger og minder om, at det at udtrykke kritiske meninger om religion er et legitimt udtryk for tankefrihed eller kunstnerisk skabelsesfrihed;

84. udtrykker endvidere bekymring over misbrug og instrumentalisering af religion til at fremme intolerance eller undergrave menneskerettigheder såsom LGBTIQ+-personers rettigheder og kvinders rettigheder, navnlig SRSR, samt børns ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed;

85. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater styrker deres indsats for at beskytte retten til tanke-, samvittigheds-, religions- eller trosfrihed, rejser disse spørgsmål i FN's menneskerettighedsforummer og arbejder med de relevante FN-mekanismer og -komitéer; opfordrer Kommissionen og Rådet til at gennemføre ambitiøse programmer for at forsvare denne ret i hele verden, herunder tilskynde til og støtte internationale bestræbelser på at indsamle beviser for masseforbrydelser på grund af tro eller religion, bringe gerningsmændene for retten, gøre straffedomme effektive og yde erstatning til ofrene; opfordrer Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande om at vedtage foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af hadforbrydelser i alle EU's eksterne politikker; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne til, hvor det er relevant, at inddrage trosbaserede organisationer i deres dialoger med civilsamfundet med henblik på at skræddersy menneskerettighedspolitikker til landespecifikke religiøse og kulturelle sammenhænge, bl.a. som følge af den rolle, som visse trosbaserede organisationer spiller med hensyn til at reagere på humanitære kriser; bemærker, at den del af befolkningen, der ikke identificerer sig med nogen religion, ikke bør negligeres i EU's politiske ramme om tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed; opfordrer til en evaluering af EU's retningslinjer fra 2013 om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, jf. artikel 70 heri;

Menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer

86. støtter kraftigt menneskerettighedsforkæmperes arbejde og fremhæver de risici, de står over for i deres bestræbelser på at beskytte menneskerettighederne, herunder trusler mod dem og deres familie, chikane og vold; fordømmer den kendsgerning, at hundredvis af menneskerettighedsforkæmpere er blevet slået ihjel for deres arbejde, hvoraf hovedparten var miljøforkæmpere; bifalder EU's indsats for at støtte menneskerettighedsforkæmpere i deres arbejde, herunder ProtectDefenders.eu-mekanismen; opfordrer til, at disse bestræbelser intensiveres for at mindske den stigende risiko, som menneskerettighedsforkæmpere udsættes for i hele verden, herunder vilkårlig tilbageholdelse og fængsling, verbale og fysiske angreb, juridisk chikane og restriktioner og grænseoverskridende trusler eller undertrykkelse; opfordrer medlemsstaterne til at suspendere alle aktive udleveringsaftaler med lande, hvor menneskerettighedssituationen er uforenelig med medlemsstaternes internationale non-refoulementforpligtelser;

87. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater aktivt tager fat på lovgivningsmæssige eller administrative forsøg på at lukke af for forsvar af menneskerettighederne; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater udvikler en strategisk vision på højt plan for at imødegå de stigende globale angreb på menneskerettighedsforkæmpere, herunder gennem vedtagelse af stærke konklusioner fra Rådet for Udenrigsanliggender, der fastlægger en kollektiv strategi på højt plan for EU's globale indsats over for menneskerettighedsforkæmpere, og til fuldt ud at gennemføre deres politiske tilsagn om beskyttelse af udsatte menneskerettighedsforkæmpere såsom dem, der indgår i EU's handlingsplan for demokrati og menneskerettigheder

2020-2024 og i EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater også aktivt støtter udviklingen og gennemførelsen af passende og effektive beskyttelsessystemer for menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare eller i sårbare situationer, herunder gennem meningsfuld høring af dem og på grundlag af omfattende, kvalitative risikoanalyser, der sikrer, at sådanne mekanismer er helhedsorienterede og har tilstrækkelige ressourcer, vurderer og styrer risiciene på en forebyggende måde og udarbejder beskyttelsesplaner, der reelt imødekommer enkeltpersoners, kollektive gruppers og lokalsamfunds behov for beskyttelse; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater, navnlig EUSR for menneskerettigheder og EU-ambassadører, bliver mere aktive med hensyn til offentliggørelse af offentlige erklæringer og andre former for offentligt og privat politisk engagement til støtte for menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, og dem, der er fængslet i lange perioder, og med hensyn til at hjælpe til besøg i fængslerne for sidstnævnte og lette deres familiebesøg; insisterer på, at EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne skal være særligt opmærksomme på situationen for Sakharovprismodtagerne og -finalisterne, der er i fare, og at de træffer resolutte foranstaltninger i samarbejde med medlemsstaterne og Parlamentet for at sikre deres trivsel, sikkerhed eller løsladelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til regelmæssigt at rapportere tilbage om de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med sagerne om Sakharovprismodtagere og -finalister, der bliver tilbageholdt eller udsat for begrænsninger af deres frihedsrettigheder, eller hvis opholdssted fortsat er ukendt;

88. udtrykker bekymring over de hindringer, som menneskerettighedsforkæmpere støder på i hele verden med hensyn til at få adgang til humanitære EU-visa og/eller korttidsvisa; minder om betydningen af dette vigtige sikkerheds- og beskyttelsesredskab, der gør det muligt for menneskerettighedsforkæmpere at få adgang til sikre tilflugtssteder, når det er nødvendigt, at drage fordel af eksisterende muligheder for hvile og aflastning, at nyde godt af midlertidige flytningsprogrammer og at gennemføre væsentlige internationale fortaler-, mobiliserings- og netværksaktiviteter på EU's område; opfordrer til en EU-dækkende ordning for udstedelse af humanitære korttidsvisa til midlertidig flytning af menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, samt en mere koordineret EU-politik for medlemsstaternes udstedelse af nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer EU til at udvikle en mere forudsigelig, koordineret og konsekvent visumpolitik for menneskerettighedsforkæmpere, der giver mulighed for fleksible og reaktive protokoller, herunder i kritiske situationer;

89. beklager de forskellige former for forbud mod civilsamfundsorganisationer og indskrænkninger i deres virksomhed, såsom lovgivning, herunder terrorbekæmpelseslovgivning, der har til formål at begrænse civilsamfundets spillerum og bringe kritiske stemmer til tavshed eller fremme organisationer, der er sponsoreret af tredjelandes regeringer (statsligt organiserede NGO'er (GONGO'er); beklager den udbredte vedtagelse af love om såkaldte udenlandske agenter i mange lande, som tvinger enkeltpersoner og enheder, der modtager støtte fra udlandet, til at registrere sig som udenlandske agenter; udtrykker særlig bekymring over anvendelsen af disse love til at stigmatisere og begrænse civilsamfundets og menneskerettighedsforkæmperes arbejde, herunder gennem begrænsninger af retten til adgang til finansiering; opfordrer EU til at samarbejde med modparter for at opnå ophævelse eller revision af sådanne love og opfordrer til, at EU-institutionerne og -organerne, navnlig EU-Udenrigstjenesten, i samarbejde med Kommissionen udvikler en koordineret strategi med henblik herpå;

90. beklager, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere udsættes for kønsbaseret vold og lider under manglende adgang til tilstrækkelige ressourcer og beskyttelsesmekanismer; tager afstand fra, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og kvinderettighedsaktivister fortsat udsættes for seksuelle overgreb, trues, intimideres, kriminaliseres og sågar dræbes; beklager desuden, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder med SRSR, i særlig grad angribes målrettet i hele verden, og opfordrer til, at EU og dets medlemsstater offentligt og privat fordømmer angreb og trusler mod menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder på dette område, og proaktivt sikrer passende repræsentation af SRSR-forkæmpere i høringerne; understreger behovet for, at EU politisk og finansielt støtter civilsamfundsorganisationer, der fremmer kvinders og pigers rettigheder på alle områder;

Migranter og flygtninge

91. bekræfter på ny migranters, flygtninges og fordrevne personers umistelige menneskerettigheder, som skal afspejles i EU's migrations- og asylpolitik og i dets samarbejde med tredjelande på dette område; fremhæver, at EU bør optrappe indsatsen for at anerkende og udvikle metoder til at tackle de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse, navnlig angående kvinder, børn, etniske, religiøse og trosmæssige mindretal og personer med handicap, som er blandt de mest sårbare, og opbygge modstandsdygtigheden i migranternes oprindelsessamfund og hjælpe dem med at give deres medlemmer mulighed for at få et anstændigt og sikkert liv i deres hjemland; understreger betydningen af, at

migrations- og asylpolitikkerne forvaltes på grundlag af principperne om solidaritet, balance og fælles ansvar mellem landene; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater støtter de lande, der huser de fleste flygtninge, samt transitlande og oprindelseslande; opfordrer til, at EU og dets medlemsstater sikrer, at migrationsrelateret EU-finansiering, uddannelse eller andre former for støtte til tredjelande hverken direkte eller indirekte bidrager til menneskerettighedskrænkelser eller styrker eller fastholder straffrihed for sådanne krænkelser; gentager, at tæt samarbejde og engagement med tredjelande fortsat er afgørende for at forebygge smugling af migranter og menneskehandel; understreger navnlig behovet for at udvide bekæmpelsen af organiserede kriminelle grupper, der driver menneskehandel, hvilket bør ske i nøje overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; fremhæver i denne forbindelse, at formidling af information og oplysningskampagner om risiciene ved smugling er af afgørende betydning; opfordrer til, at EU-finansierede humanitære operationer tager hensyn til børns og andre sårbare gruppers særlige behov og sikrer deres beskyttelse, mens de er fordrevne; fordømmer i denne forbindelse tilbageholdelsen af børn i tilbageholdelsesfaciliteter, navnlig når de adskilles fra deres forældre eller værger; understreger betydningen af at udvikle en effektiv ramme for sikre og lovlige veje til EU og bifalder i denne forbindelse Kommissionens meddelelse om tiltrækning af færdigheder og talenter til EU, herunder udviklingen af talentpartnerskaber med partnerlande;

92. minder om sit engagement i flygtninges rettigheder i henhold til internationale menneskerettigheds- og flygtningelovgivning, navnlig konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951 og protokollen til denne konvention fra 1967; minder om staters forpligtelser til at beskytte flygtninge og respektere deres rettigheder i overensstemmelse med relevant folkeret; beklager antallet af dødsfald blandt migranter langs migrationsruterne og de ulovlige tilbagedrivelser i strid med folkeretten; minder om, at EU og dets medlemsstater i deres eksterne og ekstraterritoriale foranstaltninger, aftaler og samarbejde på områderne migration, grænser og asyl skal respektere og beskytte menneskerettighederne, navnlig dem, der er nedfældet i chartret, herunder retten til liv og frihed og til at søge asyl, gennem den individuelle vurdering af asylansøgninger og princippet om non-refoulement; fremhæver i denne forbindelse betydningen af, at medlemsstaterne går foran med et godt eksempel ved nøje at overholde deres forpligtelser i henhold til international flygtningeret, og i væsentlig grad øger deres bistand til dem, der flygter fra undertrykkelse eller krig, deres værtskapacitet og deres tilsagn om genbosættelse;

93. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater er fuldt ud gennemsigtige med hensyn til tildelingen af midler til tredjelande til samarbejde om migrationsspørgsmål; gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre gennemsigtige forudgående risikovurderinger foretaget af uafhængige EU-organer og -eksperter om indvirkningen af ethvert formelt, uformelt eller finansielt EU-samarbejde med tredjelande om migranters, flygtninges og tvangsfordrevnes rettigheder og fuldt ud at tage hensyn til disse vurderinger såvel som overvågningsmekanismer for at vurdere konsekvenserne for menneskerettighederne af samarbejde om migration med tredjelande; noterer sig med bekymring, at antallet af mennesker, der bliver tvangsfordrevet på verdensplan som følge af forfølgelse, konflikt, vold, krænkelser af menneskerettigheder eller begivenheder, der alvorligt forstyrrer den offentlige orden, nåede op på 89 mio. i slutningen af 2021, hvoraf 36,5 mio. var børn, hvilket er helt uden fortilfælde; minder om, at flygtninge og migranter, navnlig papirløse migranter, rundt om i verden støder på hindringer i adgangen til sundhedspleje, at seksuel og kønsbaseret vold ofte forekommer under fordrivelser, og at ofre for seksuel og kønsbaseret vold i mange sammenhænge ikke modtager den nødvendige seksuelle og reproduktive sundhedspleje, de har brug for; fremhæver i denne forbindelse, at international handling og samarbejde er vigtigere end nogensinde før for at sikre beskyttelse af flygtninge;

Oprindelige folk

94. noterer sig med beklagelse, at oprindelige folk fortsat udsættes for udbredt og systematisk forskelsbehandling og forfølgelse på verdensplan, herunder tvangsfordrivelser; fordømmer de vilkårlige anholdelser af og drab på menneskerettigheds- og jordrettighedsforkæmpere, der forsvarer oprindelige folks rettigheder; minder om, at oprindelige folk spiller en vigtig rolle for den bæredygtige forvaltning af naturressourcer og bevarelsen af biodiversiteten; opfordrer indtrængende regeringerne til at føre udviklings- og miljøpolitikker, der respekterer økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og som inkluderer oprindelige folk og lokalbefolkninger i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling; gentager sin opfordring til, at EU, dets medlemsstater og deres partnere i det internationale samfund træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på anerkendelse, beskyttelse og fremme af oprindelige folks rettigheder, herunder for så vidt angår deres sprog, landområder, territorier og ressourcer, som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, navnlig vedrørende frit, forudgående og informeret samtykke; anbefaler, at EU og dets medlemsstater medtager

henvisninger til oprindelige folk og de rettigheder, der er indeholdt i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, i de relevante og nye rammer for due diligence; bekræfter på ny behovet for at oprette en klagemekanisme for indgivelse af klager over krænkelser og misbrug af oprindelige folks rettigheder som følge af statslige og ikkestatslige aktørers aktiviteter; anbefaler, at lande, der endnu ikke har gjort det, ratificerer bestemmelserne i Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 169 af 27. juni 1989 om oprindelige folk og stammefolk;

Krige og konflikter rundt omkring i verden og deres indvirkning på menneskerettighederne

95. er alvorligt bekymret over den vedvarende svøbe af krige og militære konflikter rundt omkring i verden; fremhæver de mange trusler mod menneskerettighederne, som forårsages af moderne krigsførelse og konflikter rundt omkring i verden i dag; understreger, at sådanne konflikter ud over deltagerstaterne selv ofte involverer ikkestatslige aktører, herunder private militære virksomheder og private sikkerhedsvirksomheder samt terrororganisationer; fremhæver de katastrofale humanitære konsekvenser af disse konflikter og deres ødelæggende virkninger for civile, som er direkte mål og skal udholde alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, og som ofte ikke har nogen eller begrænset klageadgang eller adgang til domstolsprøvelse; opfordrer til, at EU fortsat udvikler og gennemfører værktøjer, der sætter det i stand til at reagere hurtigt og effektivt på sådanne konflikter, herunder ved at adressere deres grundlæggende årsager, investere i konfliktforebyggelse og mægling, søge og bevare plads til politiske løsninger, skabe alliancer med ligesindede lande og regionale organisationer, tilvejebringe yderligere finansiel og teknisk støtte og personale til fredsbevarende civile og militære missioner og fremme tillidsskabende initiativer mellem krigsførende parter; opfordrer til, at EU bidrager til at sætte en stopper for krænkelserne af menneskerettighederne og yder bistand til ofrene;

96. fordømmer stigningen i krænkelser af demokratiske forfatninger i verden; gentager sin bekymring over truslen, som militære magtovertagelser udgør på bekostning af civile liv, sikkerhed og fred; understreger behovet for at styrke ansvarlighed og bekæmpe straffrihed for menneskerettighedskrænkelser og krigsforbrydelser, som er blevet begået som følge af voldelige regimeændringer;

97. gentager, at humanitære kriser forstærker sundhedsrelaterede udfordringer, og minder om, at sårbare grupper såsom flygtninge, kvinder og piger i kriseområder er særligt udsat for seksuel vold, seksuelt overførte sygdomme, seksuel udnyttelse, voldtægt som et krigsvåben og uønskede graviditeter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere ligestilling mellem kønnene og seksuel og reproduktiv sundhed højt i deres humanitære bistandsindsats, herunder med hensyn til uddannelse af humanitære aktører og fremtidig finansiering; opfordrer EU til at etablere et kønsperspektiv med henblik på at forstå, hvordan konflikter påvirker kvinder og LGBTIQ-samfundet, og integrere det i alle dets bestræbelser inden for konfliktforebyggelse og -løsning samt fredsbevarelse, humanitær bistand og postkonflikt-genopbygning, retsopgør og fremme af menneskerettigheder og demokratiske reformer;

98. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at bidrage til at inddæmme væbnede konflikter og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne eller den humanitære folkeret ved nøje at overholde bestemmelserne i artikel 7 om eksport og eksportvurdering i FN's våbenhandelstraktat og EU's fælles holdning om våbeneksport ([28]), herunder ved at afvise enhver overførsel af våben og overvågningsudstyr, som medfører en risiko for, at de importerende aktører begår eller fremmer krænkelser af menneskerettighederne eller den humanitære folkeret;

Retten til fødevarer og fødevaresikkerhed

99. gentager, at retten til at være fri for sult er en menneskeret; understreger sin dybe bekymring over udfordringerne med hensyn til retten til fødevarer og fødevaresikkerhed og fødevarers prisoverkommelighed i mange lande i verden; opfordrer EU, medlemsstaterne og det internationale samfund til straks at øge indsatsen for at sætte en stopper for tendensen til alvorlig fødevaremangel; understreger, at der er flere årsager til den vanskelige fødevaresikkerhedssituationen, men at den er blevet forværret af mange konflikter rundt om i verden, herunder de aktuelle konflikter i lande, som er store globale eksportører af primære fødevarer, med enorme konsekvenser i adskillige dele af verden; fordømmer på det kraftigste anvendelsen af eller truslen om fødevareusikkerhed som et politisk krigsinstrument;

([28]) Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

100. fremhæver med bekymring, at religiøs, trosmæssig eller etnisk baggrund kan anvendes som en diskriminerende faktor ved fordelingen af fødevarer og humanitær bistand i forbindelse med fødevareusikkerhed og humanitære kriser; opfordrer EU, dets medlemsstater og Kommissionen til at gøre de berørte tredjelandes regeringer opmærksomme på dette problem;

Klimaændringer og miljø

101. understreger, at menneskerettigheder, et sundt miljø og bekæmpelse af klimaændringer er indbyrdes afhængige; glæder sig over fremskridtene hen imod anerkendelsen af retten til et rent, sundt og bæredygtigt miljø som fastsat i FN's Generalforsamlings resolution 76/300; understreger sin påskønnelse af det afgørende arbejde, som miljømenneskerettighedsforkæmpere, herunder forkæmpere for jord og vand, journalister, undersøgende journalister, whistleblowere, advokater og aktivister fra oprindelige folk, udfører for at bevare og beskytte miljøet på trods af trusler om vold mod dem, og på trods af at de sætter deres liv på spil; anerkender endvidere civilsamfundsorganisationers vigtige rolle og oprindelige folk for deres uvurderlige arbejde med at bevare og beskytte miljøet;

102. understreger, at klimaændringer bringer udøvelsen af menneskerettigheder, herunder retten til fødevaresikkerhed, sikkert drikkevand, sanitet, sundhed og passende boliger, samt lokalsamfundenes rettigheder i fare; afviser den ulovlige udnyttelse af naturressourcer, som udgør en stor bæredygtigheds- og miljømæssig udfordring; henleder endvidere opmærksomheden på de risici, som klimaændringer udgør for fred og sikkerhed, eftersom fødevareusikkerhed og vandknaphed kan føre til konkurrence om naturressourcer og dermed til ustabilitet og konflikter i og mellem stater; understreger, at biodiversitet og menneskerettigheder er indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige, og minder om staternes menneskerettighedsforpligtelser med hensyn til at beskytte den biodiversitet, som disse rettigheder afhænger af, herunder ved at give borgerne mulighed for at deltage i biodiversitetsrelaterede beslutninger og give adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tab og forringelse af biodiversitet;

103. opfordrer indtrængende EU til at forsøge at imødegå virkningerne af klimaændringer, bl.a. ved at indføre effektive og bæredygtige politiske tiltag, og til at overholde målene i Parisaftalen; opfordrer EU og dets medlemsstater til at intensivere deres bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer og tab af biodiversitet på globalt plan, navnlig ved at sikre, at varer importeret af EU fremstilles i overensstemmelse med menneskerettighederne, der er beskyttet i henhold til folkeretten, herunder oprindelige folks rettigheder, og ikke bidrager til ødelæggelse eller beskadigelse af naturlige økosystemer, navnlig primærskove og skove med gamle vækster, ved hjælp af en afbalanceret tilgang, der ikke skader befolkningerne i tredjelande; fremhæver, at de mindst udviklede lande er de mest sårbare over for klimaændringer, da de finder det sværere at stå imod deres ødelæggende virkninger, selv om de producerer mindre mængder drivhusgasser end rigere lande;

Erhvervslivet, handel og menneskerettigheder

104. understreger, at handelsaftaler ofte giver EU mulighed for at arbejde sammen med tredjelande om at tage fat på deres indenlandske situation ved at skabe nogle betingelser, som vil tjene til at forbedre levestandarderne, og giver mulighed for konditionalitet for at forbedre menneskerettighedssituationen i de pågældende lande; noterer sig imidlertid, at der i nogle tilfælde kun er sket få eller ingen forbedringer i de berørte lande; bemærker, at umådeholdne og udnyttende forretningsaktiviteter ofte har skadelige virkninger på menneskerettighederne i tredjelande; minder om, at de materielle klausuler i handelsaftalerne fastsætter, at deltagerstaterne skal respektere, beskytte og fremme menneskerettighederne som anført i verdenserklæringen om menneskerettigheder, sædvaneretten og de internationale konventioner, som de er part i;

105. opfordrer EU og dets medlemsstater til på det kraftigste at fordømme overgreb på civilsamfundet, navnlig når de finder sted i lande, som EU har indgået frihandelsaftaler med, og til at samarbejde effektivt med de nationale myndigheder i disse lande, herunder på højeste niveau, for at sikre, at civilsamfundet kan handle frit, deltage i offentlige anliggender og overvåge og dokumentere gennemførelsen af frihandelsaftalerne; opfordrer EU til at gribe ind over for enhver overtrædelse af forpligtelserne i frihandelsaftalerne, herunder dem, der er fastsat i kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling og i de væsentlige klausuler om elementerne i partnerskabs- og samarbejdsaftaler; anfører, at EU i tilfælde af alvorlige eller udbredte krænkelser bør udløse menneskerettighedsklausuler, der omfatter særlig konditionalitet og passende foranstaltninger på dette grundlag, herunder oprettelsen af et særligt menneskerettighedsovervågningsorgan, der skal vurdere overholdelsen af menneskerettighedsforpligtelserne i henhold til frihandelsaftalerne og fremsætte henstillinger til parterne;

106. opfordrer EU til at gøre konsekvent brug af klausulerne i handelsaftaler, der beskytter menneskerettighederne, herunder nøjere overvågning og håndhævelse af menneskerettighedsforpligtelserne, og til at udnytte det fulde potentiale af menneskerettighedsbetingelserne til at give tredjelande præferenceadgang til sit marked; opfordrer især til en tættere forbindelse mellem præferencebehandling og fremskridt med hensyn til menneskerettigheder i den ajourførte forordning om arrangementet med generelle toldpræferencer (GSP+); opfordrer til større gennemsigtighed i alle faser af proceduren for indrømmelse af GSP+-status, herunder øget samarbejde med civilsamfundet, og til opfølgning på mulige krænkelser; opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet behørigt underrettet om spørgsmål på dette område; opfordrer de parter, der er involveret i forhandlingerne om EU-aftaler eller etablering eller styrkelse af EU's forbindelser med et tredjeland, til at undersøge muligheden for at sende en bilateral stående indbydelse til at observere deres respektive valg; understreger, at denne mulighed også bør behandles i allerede eksisterende aftaler; gentager sin opfordring til Kommissionen om systematisk at foretage menneskerettighedskonsekvensanalyser, der fokuserer på risici for krænkelser af menneskerettigheder forud for tildeling af præferenceordninger til et land og til hurtigt at undersøge og reagere på krænkelser, herunder tilbagekaldelse af GSP+-status, hvis det er berettiget; understreger behovet for tilstrækkelige ressourcer og klare procedurer til korrekt gennemførelse af menneskerettighedskonsekvensanalyser og overvågning af anvendelsen af de internationale menneskerettighedskonventioner; opfordrer i den forbindelse til, at de berørte EU-delegationer modtager flere menneskelige ressourcer for at bidrage til disse vurderinger og EU's overvågning af præferencehandelsadgang til EU-markedet under GSP+-ordningen;

107. bifalder Kommissionens forslag til et direktiv om virksomheders due diligence for bæredygtighed som et skridt i retning af at fremme ansvarlig virksomhedsadfærd med hensyn til menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljømæssige rettigheder; fremhæver vigtigheden af at holde virksomheder ansvarlige gennem retslige mekanismer, herunder civilretligt ansvar; fremhæver, at direktivets krav med hensyn til rapportering om bæredygtigheds- og due diligence-strategier bør gælde alle store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede eller opererer i dele af verden og i økonomiske sektorer med høj risiko; opfordrer til, at der i direktivet medtages en særlig artikel om høring af interessenter, navnlig berørte personer og lokalsamfund, fagforeninger, arbejdstagerrepræsentanter og menneskerettighedsforkæmpere;

108. fordømmer alle former for tvangsarbejde og moderne slaveri; fremhæver, at antallet af tvangsarbejdere ifølge det seneste Global Estimates of Modern Slavery (det globale skøn over moderne slaveri) er steget med 2,7 mio. mellem 2016 og 2021, og op til 17,3 mio. i den private sektor alene; bifalder Kommissionens forslag til forordning om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet; fremhæver også, at covid-19-pandemien har forværret denne tendens; understreger, at krisen også har resulteret i en forringelse af arbejdsvilkårene for mange arbejdstagere, hvilket i nogle tilfælde har ført til tvangsarbejde; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at lede indsatsen i multinationale fora for at udrydde tvangsarbejde og moderne slaveri; minder medlemsstaterne om behovet for retsforfølgelse og domsafsigelse i forbindelse med disse aktiviteter, der udføres i både oprindelseslandene og i grupper med international mobilitet; gentager sin opfordring til alle lande om fuldt ud at gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget nationale handlingsplaner for erhvervsrettigheder, til at gøre dette snarest muligt; opfordrer EU og dets medlemsstater til at deltage konstruktivt og aktivt i arbejdet i FN's åbne mellemstatslige arbejdsgruppe om transnationale selskaber og andre virksomheder for så vidt angår menneskerettigheder og til at vedtage et forhandlingsmandat med henblik herpå; mener, at dette er et nødvendigt skridt i retning af fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;

109. fordømmer autoritære staters stigende praksis med at være vært for kæmpe sportslige eller kulturelle begivenheder for at øge deres internationale legitimitet, samtidig med at de indfører yderligere restriktioner for indenlandske kritikere; opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med nationale idrætsforbund, virksomhedsaktører og civilsamfundsorganisationer om måderne, hvorpå de deltager i sådanne arrangementer; opfordrer til udarbejdelse af en EU-politikramme for idræt og menneskerettigheder;

Menneskerettigheder og digitale teknologier

110. understreger, at menneskerettighederne fuldt ud skal omfatte det digitale område og skal beskyttes mod ulovlig brug af teknologi, enten af statslige eller ikkestatslige aktører, der leverer eller drager fordel af disse teknologier; understreger de risici, som digitale teknologier, herunder kunstig intelligens, udgør for den personlige frihed, retten til privatlivets fred og demokratiet generelt, og fordømmer digitale teknologiers rolle i krænkelser af menneskerettighederne, navnlig gennem overvågning, chikane og begrænsninger af ytringsfriheden; gentager de trusler, som desinformationskampagner i kombination med digitale værktøjer udgør; understreger også den specifikke trussel, som nye digitale teknologier udgør for menneskerettighedsforkæmpere, oppositionsmedlemmer, journalister og andre ved at kontrollere, begrænse og undergrave deres aktiviteter; opfordrer til en mere intensiv indsats for at etablere en omfattende global retlig ramme for

digitale teknologier, som bør drage fordel af de mulige gevinster, som sådanne teknologier kan give for menneskers trivsel, samtidig med at menneskerettighederne nøje respekteres; insisterer på vigtigheden af et åbent, frit, stabilt og sikkert cyberspace, som værner om kerneværdierne demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet; støtter kraftigt frivillige, ikkebindende normer for ansvarlig statslig adfærd i cyberspace, der omfatter respekt for privatlivets fred og borgernes grundlæggende rettigheder; opfordrer til en hurtig vedtagelse af retsakten om kunstig intelligens (AI) som et effektivt redskab til at sikre, at AI anvendes til dette formål, med særligt fokus på højrisiko-AI; opfordrer til, at den opmærksomhedsøkonomi, der bl.a. anvendes af sociale medieplatforme, medtages i anvendelsesområdet for højrisiko-AI for at beskytte sårbare grupper mod at blive udsat for desinformation og manipulation af den offentlige mening;

111. beklager dybt autoritære regimers praksis med bl.a. at begrænse borgernes adgang til internettet, herunder blokering af internetadgangen i forbindelse med offentlige forsamlinger og protester; opfordrer EU og dets medlemsstater til i samarbejde med andre demokratiske lande at investere i forskning og teknologi, der muliggør uforstyrret og prismæssigt overkommelig global adgang til internettet; opfordrer EU til at finansiere forskning i effektive digitale måder til at filtrere og bekæmpe digital spredning af falske nyheder, desinformation og ondsindet propaganda;

o

o o

112. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 78. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder og cheferne for EU-delegationerne.